KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

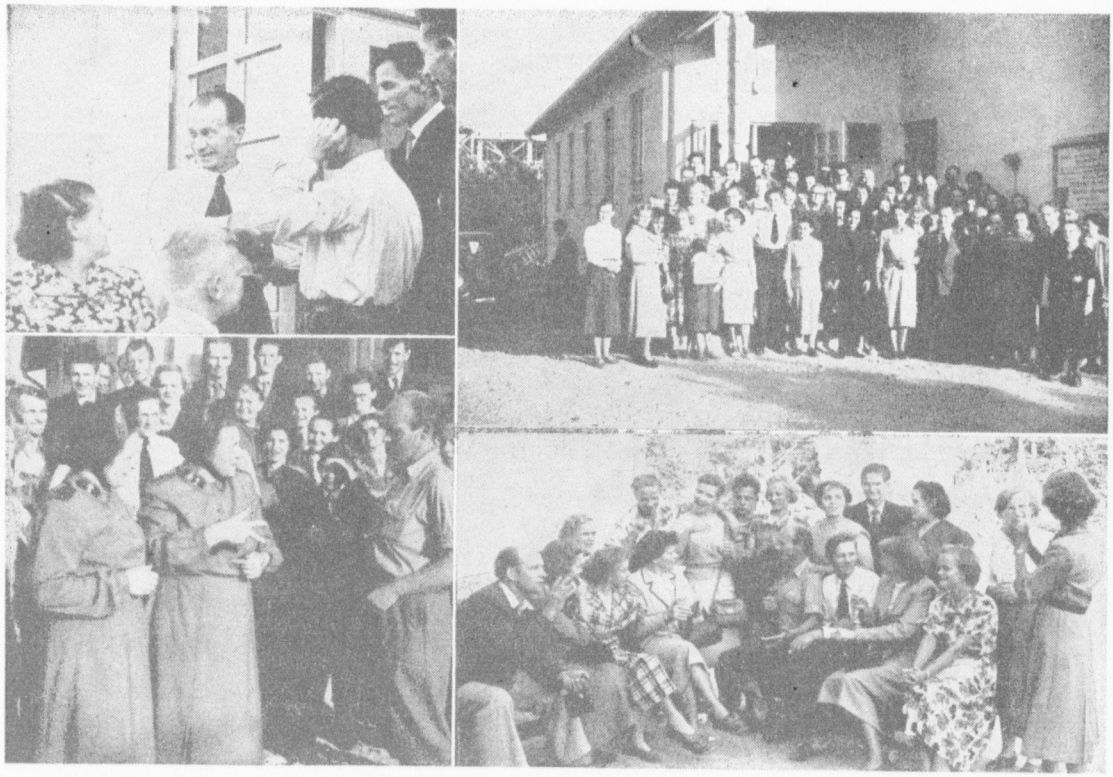

Lapin kuurojen hengellisiltä päiviltä Rovaniemellä 15—16. 8. -53

LOKAKUU
OKTOBER

N:o 10 - 1953

ME TARVITSEMME

ystäviä kuulevain maailmassa!

Kuurot ovat invaliideina varhaisesta lapsuudestaan saakka eläneet ainaisen hiljaisuuden ympäröiminä. He eivät saa nauttia kaikesta kauniista ja hyvästä, jota muille kuulon avulla on niin runsaasti tarjolla. Heidän jatkokoulutuksensa on vielä kokonaan järjestämättä. Kuitenkin monet kuuroista ovat ominpäin opiskellen saavuttaneet huomattavan yleissivistyksen ja ammattitaidon.

Ammatissaan ja työssään he ovat tunnollisia ja taitavia tekijöitä, jos saavat koettaa, mihin pystyvät. He tahtovat muiden kansalaisten rinnalla olla rakentamassa työllään parempaa tulevaisuutta maallemme.

Harmaan arkiaherruksen keskellä he kaipaavat myös henkistä virkistystä niinkuin muutkin. He eivät sitä kuitenkaan saa muualta kuin omasta piiristään, sillä he ovat kuuroutensa takia pois suljetut ja yksinäiset teidän seurassanne. Heillä on ympäri maatamme 42 omaa yhdistystä lukuisine alaosastoineen tarjoamassa valistusta ja henkisesti jalostavaa toimintaa.

Yhdistysten työtä valvoo ja ohjaa sekä aineellisesti tukee Suomen Kuurojenliitto. Sen asiamies on aina valmiina saapumaan joka paikkaan, missä tarvitaan apua. Kuitenkin liiton varat ovat vähäiset, katsoen työn laajuuteen ja suureen tarpeeseen.

Kuuleva ystävä. Ryhdy Suomen Kuurojenliiton kannattajajäseneksi maksamalla liiton postisiirtotilille n:o 6825 vuosittain 1.000 markkaa. Muuta ei Sinulta pyydetä, mutta voit olla varma hiljaisen maailman kiitollisuudesta, ojentaessasi auttavan, lämpimän käden maamme kuuroille.

Jos voit, niin muista liittoamme lahjoituksilla ja testamenteilla. Nämä varat tulevat paljosta osattomien hyväksi parhaalla mahdollisella tavalla.

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Helsinki, Liisank. 27 E 10.

Postisiirtotili N:o 6825

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

LOKAKUU | 58. VUOSIKERTA | N:o 10 · 1953

Sun tahtos tapahtukoon, »Herra»!

Kirjapainonjohtaja

LAHJA RAINION

kauniille ja valoisalle muistolle hänen jäähyväistilaisuudessaan 8. 6. -53

Nyt hällekin jo,
nuo tutut kuoleman kellot
soi ijäisyysvirttä,
kehtolaulua soi!
Nyt meillekin taas
nuo kaikuvat kaameat kellot.
Niin ankara Herra
meillä ollakko voi?

Nyt »Lahjankin» vuoro
jo peittyä multahan maan,
ja kuoleman porttien meiltä
sulkea luoksensa tie.
Taas meidänkö osa
kallehin Herralle antaa?
Mut' omasi ota,
ijäisyyskotiisi vie.

Me tiedämme jo:
Kun Sinä Herra niin tahdot,
niin taittuva on
inehmon askelen latu.
Me tunnemme jo:
Sun luonasi elämä alkaa.
Tää elämä täällä,
vain lyhyt on elämän satu.

Niin raskasta on
aina paras Sinulle antaa.
Se joskus tuntuu
kuin huutava vääryys se ois.
Mutta vielä raskaampi on
tätä valhe-eloa jatkaa,
kun poissa on puoliso rakas,
kun lastenlasten hyvä hoivaaja on poissa.

Mutta sittenkin
me käymme Sun jalkojesi juureen.
Sun luonasi kun
ijäisyyskotimme on.
Ei koskaan muu,
vaan Sinun tahtosi
olkoon se tahto,
mi määrää kohtalot inehmon.

Hyvä oot Herra taivaan,
Sä oikeuden Herra.
Et vääryyttä Sä lapsilles tee,
jos aina me emme
Sun tarkoitustas huomaa.
Se heikkous on.
Meidät armossas
vahvoiksi tee.

Sun eteesi kiittäen
kannamme uhrimme tässä.
Ota huomaasi hän,
ja armollas kruunaa hän.
Nää kukkaset maan,
ne kauan ei kestä.
Sun armosi kestää
ijankaikkisehen.

Urho Hakkarainen

Uhrautuvalla talkootoiminnalla Oulun kuuroille oma talo

Sisustus- ja sähkötyöt suorittamatta. — Varoja tarvittaisiin lisää.

Oulun Kuurojenyhdistykselle on kesän ja kuluvan syksyn aikana kohonnut Kuurojen koulun mäkirinteeseen soma ja oma toimitalo. Reportterin pistäytyessä siihen eilen tutustumassa viimeistelivät kuurot kivityömiehet Kauko ja Valto Vanhanen parhaillaan rakennuksen porraskiviä, jotka isku iskulta muotoutuivat yhä enemmän halutun kaltaisiksi. Kuurot Vanhasen veljekset tekevät työtään palkatta. Mutta he eivät ole suinkaan ainoita, jotka ovat uhrautuneet kuurojen yhteisen asian hyväksi. Oulun Kuurojen yhdistyksen puheenjohtaja, hammasteknikko Sulo Tyyniaho ja yhdistyksen sihteeri, puuseppä Heikki Korhonen, jotka esittelivät reportterille valmistusvaiheessa olevaa taloa, mainitsivat talon rakennustalkoisiin osallistuvan kaikkiaan kolmisenkymmentä kuuroa.

Kuurojen talon rakennustyöt aloitettiin toukokuun 4 päivänä, jolloin perusmonttua ryhdyttiin kaivamaan talkoovoimin. Sittemmin saatiin käyttöön myös kaivinkone, joka olikin erinomainen apu. Nyt ovat työt ehtineet jo siihen vaiheeseen, että vain lämpöpattereita ja sähkötyötä puuttuu. Mutta siinäpä kiusa onkin sillä rakennusrahasto on loppuunkulutettu eikä varoja ole tiedossa. Olisi surkeaa, jos talo näin jäisi »viittä vaille valmiiksi» ja siksi kuurot toivovat, että heidän yritystään tuettaisiin esimerkiksi liikelaitosten taholta. Varoja tarvittaisiin vielä lähes 1 miljoona markkaa kokonaiskustannusten noustessa 4,5 miljoonaan markkaan.

Mitä kuurojen talo sitten pitää sisällään? Pohjakerroksessa on suurehko askarteluhuone, jonne kuurojenkoululta on luvassa mm. höyläpenkkejä. Edelleen sijoitetaan pohjakerrokseen pannuhuone sekä suurehko autotalli, joka vuokrattaneen Merijalin karamellitehtaalle. Ensimmäisestä kerroksesta vie suurimman osan 5×10 metrin suuruinen juhla- ja kokoushuone. Ensimmäiseen kerrokseen tulee myös vahtimestarin asunto sekä keittiö ja kerhohuone, jollaista kuurojen yhdistystoiminnassa kipeästi kaivataan. Siellä voivat kokoontua esimerkiksi sellaiset kuin ompelukerho, raamattupiiri, shakkikerho ja monet muut kuurojen harrastuspiirit. Ullakkokerrokseen vihdoin valmistuu kaksi tilavaa asuinhuonetta, joita voidaan käyttää esimerkiksi kaupunkiin saapuvien kuurojen majoitukseen.

Hammasteknikko Tyyniaho huomauttaa, että etelä-Suomessa on tällaisia kuurojen taloja runsaasti, mutta nyt Ouluun valmistuva on laatuaan ensimmäinen pohjois-Suomessa. Sellaisen tarve on tunnettu koko Oulun Kuurojen yhdistyksen olemassaolon, yli 20 vuoden ajan, ja nyt se vihdoin on noussut. Kunpa vain jostakin saataisiin sen verran varoja, että rakennustyöt voitaisiin viedä kunnialla päätökseen . . .

»Kaleva»

Vanhan kauppahuoneen perinteet yhtyvät

uuden ajan yritteliäisyyteen Pielaveden Saarelan kartanossa.

Siihen aikaan kun isä lampun osti, osti hän, pielaveteläinen torppari, sen Petter Lyytikäisen kaupasta Saarelasta. Sinne hän aamulla lähti kaupantekoon, löi äidin kirnuaman voinyytin konttiinsa ja illalla kiikkui uutuuttaan kimalteleva lamppu meidänkin tuvan laipiossa.

Sinä aikana oli Saarelan kauppakartano mahtavuutensa kukkuloilla. Tavaraa tuli ja meni, aina ulkomaita myöten. Ja kaupantekijöitä oli joka päivä puodintäydeltä, pielaveteläisten lisäksi joukossa myös Pyhäjärven ja Pihtiputaan isäntiä.

Ajat ja olot ovat muuttuneet ja Saarelakin niiden mukana. Vanhasta kauppahuoneesta on enää vain muisto jälellä. Uudet tuulet puhaltelevat tälläkin: sotien jälkeen on tilalle asutettu useita siirtolaisperheitä ja muutama vuosi sitten osti Iisalmen Kuurot r.y. osan tilan rakennuksista ja viljelyksistä kuurojen hoito- ja työkotia varten.

Vanha Saarela.

Mutta vanha Saarelakaan ei ole vielä kokonaan kuollut, sen henki elää edelleen kartanon vanhassa päärakennuksessa, joka on vielä säilytetty suurin piirtein samassa asussa kuin Petter Lyytikäisen aikoina. Täällä tuntuu vielä niiden aikojen valtimonsyke, jolloin Saarela oli eräs Pohjois-Savon suurimpia kauppahuoneita.

Muutamia päiviä sitten sai edustajamme vierailla tässä vanhassa kuuluisassa kartanossa, tutustua samalla kertaa sekä sen mainehikkaaseen historialliseen menneisyyteen että nykyisyyden uutta luovaan asutustoimintaan.

— Suurin osa ihmisistä yhdistää Petter Lyytikäisen nimen kuullessaan sen tuohon vanhaan jo »klassilliseksi» käyneeseen »nollajuttuun». Mutta kyllä hänen aikaansaannoksensa olivat kuitenkin sitä luokkaa, että miehen täytyi aivan varmaan olla muutakin kuin pelkkä nolla.

Näin totesivat kauppiaasta hänen tyttärensä, rouva Kaarin Francke ja op. Ida Lyytikäinen, jotka muistavat vielä ne ajat, jolloin Saarelan liiketoiminta oli suurimmillaan. Ja edellisen toteamuksen vahvistukseksi saimme kuulla monia mielenkiintoisia seikkoja ja muistikuvia kartanon rikkaasta menneisyydestä.

— Tavaraa oli niihin aikoihin aina suuret makasiinit täynnä. Ja piti ollakin, sillä esim. jauhonostajia kävi meillä aina Pihtiputaalta ja Pyhäjärveltä saakka. Kaikenlaisia maalaistuotteita ostettiin ja välitettiin ulkomaille, pääasiassa Saksaan ja Englantiin.

Edelleen saimme kuulla kuinka Pielaveden laivaliikenteen kehityksessä oli kauppias Lyytikäisellä aikoinaan varsin ratkaiseva osuus. Ensimmäinen laiva, joka välitti Pielavedellä liikennettä, oli »Sukkela». Sitä seurasi myöhemmin H. G. Porthan. Laivat välittivät sekä tavaraliikennettä että matkustajia, noina aikoina, jolloin ei vielä ollut autoistakaan minkäänlaista tietoa. Varsinkin syksyisin kuljetettiin laivoissa paljon tavaraa, talven varalle. Monet suuret lotjat välittivät säännöllisesti Saarelan kauppaliikkeen tavaroita puoleen ja toiseen.

50 lehmän navetta.

Paitsi kauppaliikettä, harjoitettiin Saarelassa myöskin maataloutta. Eikä sekään ollut mitään pienviljelystä: navetassa oli säännöllisesti 50 lehmää, hevoset ja pienkarja vielä lisäksi. Kartanossa oli myös oma meijeri, jolla tuotteet voitiin jalostaa voiksi asti. Kerrotaan, että Saarelan voi oli aina Englantia myöten hyvän laatutavaran maineessa.

Muista tuotantolaitoksista mainittakoon vielä nahkatehdas sekä sen ajan »puunjalostuslaitokset», terva- ja hiilipolttimot, joita Saarelan kauppiaalla oli useitakin toiminnassa.

Petter Lyytikäinen ei ollut suinkaan mikään valistumaton sivistyksen vihollinen. Sitä osoittaa m.m. sekin, että hän lahjoitti maaltaan tontin kansakoulua varten. — Kaikki edellinen viittaa siis vakuuttavasti siihen, ettei Saarelan kauppias suinkaan ollut mikään nolla, vaan varsin tärkeä vauhtipyörä silloisen Pielaveden talouselämässä.

Vanha komea ruokakello, jossa on kaiverrettuna kirjoitus: »Pekka Lyytikäinen, 1884», on vieläkin tallella kartanossa, muistuttamassa mainehikkaasta isännästään. Ja sisällä salissa sijaitseva piippuhylly loihtii katsojan mieleen ne ajat, jolloin Saarelan kauppias oli vielä parhaissa voimissaan ja illalla työpäivän päätyttyä veteli kiikkutuolissaan rauhoittavat savut piipustaan.

Siirtolaistaloon tutustumassa.

Sotien jälkeen päättyi useita vuosikymmeniä kestänyt hiljaiselo Saarelan elämässä ja uusi toimeliaisuuden aika alkoi jälleen. Tällöin Saarela otettiin suurimmalta osaltaan pika-asutukseen ja tilalle sijoitettiin siirtolaisperheitä. Nämä ovat tarttuneet ripeästi toimeen ja nyt on Saarelaan syntynyt jo pienoinen karjalaisyhdyskunta.

Kävimme matkamme yhteydessä tervehtimässä erästä siirtolaisperhettä, Korkeapuron tilalla asuvia Rajaorkoja. Tämä perhe siirtyi vuonna 1944 Saarelaan evakoiksi. Kahta vuotta myöhemmin tehtiin hallintasopimus ja nyt on tilalla jo riittävät rakennukset ja 8,5 ha viljelykset, jotka tosin olivat vanhaa peltoa, mutta pahoin rappioituneet. Rajaorkojen saadessa tilan haltuunsa. Nyt näytti jo vilja kuitenkin lainehtivan rehevänä ja pitkänä, runsasta satoa enteillen.

— Täällä on ollut hyvä olla, mihinkäs täältä enää muuttaisi. Vähän kaukana ollaan nykyisin asutuskeskuksista, mutta ei mitään muuta valittamista sitten olekaan. Työtä ja leipää riittää kumpaakin omasta takaa.

Näin tuumaili talon vanha emäntä, Anna Rajaorko, savolaistunut salmilainen. Ja samaan yhtyivät myöskin hänen Santeri-poikansa ja tämän Saaraemäntä. Vieraasta tuntui jollakin tapaa siltä, että työn ja leivän riittäminen ovat ainakin tässä tapauksessa kumpikin toisiinsa nähden suoraan verrannollisessa suhteessa. Kun katseli Rajaorkojen tilan uusia rakennuksia ja peltoaukeita, niin täytyi pakostakin todeta, että työtä on tälläkin tilalla saatu tehdä aivan koko rahan edestä, niinkuin uudistiloilla yleensä täytyy tehdä, jos mieli päästä elämisen alkuun käsiksi.

Karjalaisen siirtoväen mukana on Saarelaan tullut jälleen uutta väriä ja eloa, uutta uskallusta ja yritteliäisyyttä.

Kuurojen koti.

Viime vuoden kesäkuussa koki Saarelan kartano jälleen erään »muodonvaihdoksen». Tällöin nimittäin Iisalmen Kuurot r.y. osti osan tilan maista ja rakennuksista kuurojen hoito- ja työkodiksi.

Tavoitimme talosta sen nykyisen isännän, liikemies Veikko Lämsän ja lyhyt keskusteluhetki hänen kanssaan selvitti vieraalle melkoisesti talon tarkoitusta ja sen mahdollisuuksia kuurojen palvelemiseksi. Tosiaankin, keskustelu, sillä herra Lämsä puhui kuuroudestaan huolimatta erittäin selvää ja virheetöntä kieltä.

— Talomme tarkoituksena on tarjota sellaisille kuuroille, joiden on vaikea saada vammansa vuoksi työtä, tähän tilaisuus. Samalla otetaan työkotimme huolto-osastolle sellaisia kuuroja, jotka eivät pysty enää itse huolehtimaan toimeentulostaan. Me kuurot emme halua minkäänlaista avustusta yhteiskunnalta, tahdomme itse tulla omalla työllämme toimeen ja huoltaa toinen toistamme, kertoi herra Lämsä.

— Tilamme pinta-ala on nykyisin 270 hehtaaria, josta viljeltyä 24 ha. Karjaa ei ole vielä toistaiseksi paljon, pari lehmää ja pari hevosta, mutta lisää on tarkoitus hankkia, niin pian kuin mahdollisuudet antavat myöten. Maanviljelyskalustosta on myös toistaiseksi ollut melkoinen puute, mutta nyt meillä on kuitenkin jo niittokone, auroja y.m. tarvittavia välineitä.

Tällä hetkellä ovat taloudelliset vaikeudet pimentämässä Kuurojen hoito- ja työkoti Saarelan tulevaisuuden taivasta. — Kun tila ostettiin, maksoi se 9,5 milj. mk. Tästä jouduttiin suurin osa ottamaan velaksi, ja tulojen laita on toistaiseksi ollut vähän niin ja näin. Viljelykset ovat heikossa kunnossa, eivätkä ensimmäisinä vuosina pysty tuottamaan mitään loistavia satoja. Tarvitaan työtä, maanviljelysammatin tuntemusta ja ennen kaikkea rahaa, jotta tila saataisiin tuottavaan ja kannattavaan kuntoon.

— Jos saisimme Saarelan velattomaksi, emme tarvitsisi minkäänlaista tukea yhteiskunnalta, vakuuttaa isäntä Lämsä. — Mutta tämä alkuunlähtö on vaikeaa.

Kuulevien olisi syytä tukea kuuroja, tarjoamalla heille apua tällaisen perustavaa laatua olevan hankkeen toteuttamisessa. Se tuottaisi aikojen kuluessa kauniin koron sekä kuuroille itselleen että koko yhteiskunnalle. — Osa. (Savon Sanomat 8. 8. -53.)

Kuurojen Lehden tilaajille ystävällinen huomautus: Älkää vaihtako osoitettanne turhaan, niinkuin monasti sattuu. Kun muutatte asuntoa, varmistukaa siitä että asuntonne on pitempiaikainen ja sitten vasta vaihtakaa osoitteenne. Sattuu tapauksia että sama henkilö muuttelee osoitettaan useampaan kertaan vuodessa. Se tuottaa hankaluutta lehtemme postituksessa ja kuluja Liitollemme kun alituiseen saa tilata uuden osoitelaatan. Jos väliaikaisesti muutatte, pyytäkää että saatte noutaa lehtenne entisestä paikasta kunnes olette varma uudesta osoitteestanne. *Kuurojen Lehden Toimitus.*

Kosti Remmiä haastatellaan

Kosti Remmi, Lahden Kuurojen hyvätuulinen »pää» suostui kertomaan lehdellemme hieman itsestään. Ensin hän oli kyllä haastattelua vastaan, mutta kun Irja-rouva huomautti ettei tuossa nyt mitään pelkäämistä ole, niin Kosti myöntyi ja sanoi: tässä olen, kysele sitten mitä haluat.

— Oletko sinä ollut remmissä alusta lähtien Lahden Kuurojenyhdistyksessä kysyn.

— Kyllä vain, Kosti myöntää, perustamassa yhdistystä, vaikkakin ensimmäiset kaksi vuotta puheenjohtajanamme oli Kauko Mäkelä. Minusta tuntuu vieläkin suurelta tappiolta kun hän muutti Tampereelle ja menetimme hänet.

— Kuinka kauan yhdistyksenne on toiminut, eikös tämä ole maamme nuorimpia kuurojenyhdistyksiä?

— Ei aivan sentään Kosti sanoo. Me käymme jo tässä kolmattakymmentä vuositaivaltamme, ei me aivan lapsen kengissä enää olla.

— Ai, anteeksi. Sehän on jo kunnioitettava ikä. Riittääkö sinulla jatkuvasti innostusta olla koossapitävänä remminä?

— Kyllähän minulla innostusta on riittänyt, vaikka joskus tuleekin aika raskaaksi tämä vastuun kantaminen. Kaivattaisiin enemmän avulaisuuden ja yhteisvastuun henkeä, silloin pääsisimme eteenpäin paljon vaivattomammin ja ripeämmin.

— Onko teillä paljonkin jäseniä?

— Nykyään 70 jäsentä, mutta niistä asuu maaseudulla Lahden ympäristössä suuri osa ja sekin tavallaan vaatii toiminnaltamme joustavuutta ja mukautumista.

— Onko alaosastoja?

— Naiskerho ja ompeluseura ovat. Onhan meillä myös Lahden Kuurot Urheilijat mutta se toimii erillisenä seurana.

— Onko yhdistyksellä oma koti?

— Tavoitteena vasta. Pohjarahasto on mutta ei vielä tarpeeksi talon ostamista varten. Kokouksiamme pidämme Yhteiskoululla kerran kuukaudessa, siellä myös järjestämme esitelmäpäivämme vuosittain. Kirkkopäiviä meillä myöskin järjestetään, mutta ne pidetään tavallisimmin seurakuntatalolla. Toiveenamme siis on oma talo, jolloin yhdistyksen toiminta järjestyisi paljon monipuolisemmaksi ja rikkaammaksi.

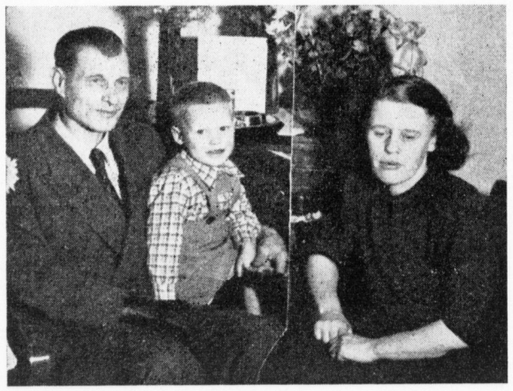

Kosti, Pentti ja Irja Remmi

— Sitten sinä yksityisenä henkilönä ja perheenisänä. Saanko kirjoittaa, että olet käsi-invaliidi?

— Mikäs siinä, kirjoita pois vain sanoo Kosti ja kasvojen yli kulkee vakavuus.

— Menetin oikeani jo kaksitoista vuotta sitten. Työtapaturma. Proteesini on olkavarresta alaspäin.

Katselen Kostin polvella lepäävää oikeaa kättä. Näyttää aivan luonnolliselta, joskin sitä peittää ruskea käsine. Minun on vähän vaikea tehdä kysymystä, miltä tuntui silloin kun menetti kätensä?

— Kosti on vaiti hetkisen.

— Tarkoitat kai miltä tuntuu olla käsi-invaliidi, sellaisen jonka täytyy kättensä työllä hankkia leipänsä? Aluksi tietenkin tuntui vaikealta, mutta päätin että en antaudu masennuksen valtaan, vaan yritän kaikkeni että terve vasempani korvaisi menettämäni.

— Ja olet onnistunut.

— Olen, sanoo Kosti lyhyesti. Selviän nykyään jo hyvin kaikissa tehtävissä. Työpaikallani olen samassa työssä kuin aikaisempaankin. Työssä en käytä tätä hienoa »kättäni» vaan vaihdan proteesiin toisen, josta on apua huomattavasti, sillä voi nostaa ja kantaa mitä tarvitsee.

Huomaan että Kostin eloisat, vilkkaat kasvot ovat käyneet vakaviksi. Tavallinen leikkisyys ja huumorin pilke on niiltä hetkiseksi kadonnut. Arvaan että hän voisi kertoa enemmänkin kärsivällisyyttä kysyneestä harjoituksesta, jolloin opetteli sisukkaasti tulemaan toimeen toiskätisenä.

Samassa tulee nuori Irja rouva huoneeseen ja laskee kätensä Kostin olkapäälle.

— Kosti on hyvin taitava kaikessa, sanoo hän. Viime jouluksi valmisti pojallemme tämän keinuhevosen ja autoja ja muita leluja on tehnyt useampiakin.

Katselen hienoa keinuhevosta ja kysyn ihmetellen kuinka kummassa sen tekeminen on käynyt päinsä.

Kosti nauraa. — Hieman enemmän kärsivällisyyttä vain, ja keinothan on monet, sanoo hän.

Saan vielä kuulla että Kosti proteesistaan huolimatta pilkkoo kaikki taloudessa tarvittavat puut, kantaa vedet ja tekee yleensä kaikkea missä voi olla vaimonsa avuksi.

Työpaikallakin on Kostin työlle annettu arvoa, sillä hän on saanut Lahti Osakeyhtiöllä uskollisesta työstään Suomen Kauppakamarin hopeaisen ansiomitalin. Samoin on hän saanut sodan 1939—40 mitalin työstään Isänmaan hyväksi.

Siinä mies, ajattelen. Esimerkiksi kelpaava niillekin, joilla on kaikki terveet jäsenet tallella.

Remmin perheeseen kuuluu aviopuolisoiden lisäksi yksi poika, Pentti, joka oli maaseudulla sukulaisten luona käymässä. Vilkas Irja rouva kertoo, että koko suku hemmottelee poikaa ja hän on kaikkien silmäterä, kuten käy miltei aina kun lapsi on ainoa.

— Mitä toivotte tästä pojastanne?

— Presidenttiä, sanoo Kosti nauraen, mutta lisää sitten vakavoittuen:

— Toivomme hänestä kunnon miestä, ja että elämä kohtelisi häntä vähän leppoisammin kuin isää.

Kysyn onko Irja rouva ansiotyössä.

— En ole sanoo hän. Sukulaisteni luona auttamassa käyn säännöllisesti ja saan siitä talouteen lisätuloja.

— Oletko yhdistyksen hommissa?

— Aikoinaan olin yhdistyksemme sihteerinä 10 vuotta. Nykyään minulla on sama virka Naiskerhossamme.

— Siis molemmat yhdistyksen toimihenkilöitä ja voitte innostaa toinen toistanne. Se on suureksi avuksi kuurojen aatteelle.

Istumme teepöytään jonka Irja on aistikkaasti kattanut. Siinä on emännän leipomia kaakkuja ja vehnästä, herkullisia ja hyviä, lisäksi Kostin torilta ostama maalaisjuusto jota levitämme voileivälle. Siinä teepöydän ääressä sitten puhelemme vapaasti ja välittömästi ja teen huomion, että perhe-elämä Remmien kodissa on onnellista ja että molemmat pyrkivät olemaan toiselleen avuksi niin paljon kuin mahdollista.

— Olemme molemmat hyvin huumorintajuisia sanoo Irja rouva ja se on suureksi hyödyksi monessa asiassa.

Sen huomaa sivullinenkin, sillä vaikka elämä ei olekaan näyttänyt ehken Kostille kaikkein myönteisimpiä puoliaan, ei hän hetkeksikään ole kadottanut iloisuuttaan ja hyvää tuultaan ja näiden ominaisuuksien säilyttämisessä on Irja rouva hänelle suureksi avuksi.

Katri

MUISTOSANOJA

TARKASTAJA

J. K. PALOMAALLE

Tuntui masentavalta tietää, että entinen opettajani tarkastaja Palomaa on siirtynyt ajasta iäisyyteen, sinne rajan taakse, missä vallitsee ikuinen elämä, rauha ja ilo ainainen. Me monet hänen entiset oppilaansa, jotka täällä murheen laaksossa jatkamme vielä elämämme matkaa, muistelemme varmaan kiitollisin mielin opettaja Palomaan antamia hyviä neuvoja ja ohjeita, joita saimme runsain määrin kouluajalla. Varmaan monesta tuntuu nyt elämä oudolta, kun ei keskuudessamme enää ole hyvää ja auttavaa opettajaa, joka kaiken parhaansa uhrasi meidän kuurojen hyväksi. Monenmoisissa asioissa olivat kuurot Palomaan puheilla. Ja eläkkeelle siirryttyään hän vielä korkeasta iästään huolimatta yritti uurastella kuurojen hyväksi pitäen puheita, esitelmiä ym. sekä valaisten hyvillä kirjoituksillaan kuurojen elämää tunnetuksi kuuleville kanssaihmisille. Opettajana tulin hänet tuntemaan, että hänen sydäntänsä lähin oli kuurojen työn harrastus.

Olemme hänessä menettäneet hyvän esimerkillisen ihmisen ja auttajan, siksi ne monet kuurot, jotka ovat tulleet kosketuksiin J. K. Palomaan kanssa, muistelevat kiitollisuudella ja jälleennäkemisen toivossa häntä.

Kiitos hyvistä opetuksista ja neuvoista kouluajalta 1922—1930.

Oppilaasi Lempi Rantala (Isotupa).

Yli 40 vuotta työtä kuurojen hyväksi

Porin kuurojen hyväksi jo vuosikymmeniä toimineen neiti Ina Norjajoen jäähyväisjuhlaa vietettiin 10. 6. 53 Porin kuurojen yhdistyksen talossa. Ina Norjajoki on suorittanut siunauksellista työtään Satakunnan ja etenkin Porin seudun kuurojen parissa yli 40 vuoden ajan, josta hän on täkäläisen yhdistyksen puheenjohtajana ollut 27 vuotta toimien samalla kuurojen kodin emäntänä sen perustamisesta, v:sta 1933 lähtien. Korkea ikä — neiti Norjajoki täyttää ensi elokuussa 75 vuotta — pakottaa hänet nyt luopumaan rakkaasta työstään, mutta häntä kaipaavia jää lohduttamaan tietoisuus siitä, ettei hän muuta Poria kauemmaksi.

Juhlan alkajaisiksi yhdistyksen nykyinen puheenjohtaja Bruno Rautalammi toivotti läsnäolleet tervetulleiksi, ennen muita kunniavieraan, kiittäen häntä uhrautuvaisuudesta ja toivottaen onnea kaikkien osatovereiden puolesta. Bruno Rautalammi pyysi samalla myös saada kiittää kaikkia niitä, jotka olivat auttaneet mainitun juhlan aikaansaamisessa. Pitkin iltaa oli kahvitarjoilua, jonka lomassa kvartettilausunnan jälkeen rovasti Salonen puhui Porin Kuurojen auttamisyhdistyksen puheenjohtajan ominaisuudessa. Hän kertoi Ina Norjajoen olleen kaikille ja kaikessa äidin, avun ja tuen ja kulkeneen läpi elämänsä nöyränä ja uskollisena, palkkaa, kunniaa tai tunnustusta pyytämättä, Herran avulla. Hän sanoi Ina Norjajoen jälkeenjättämän paikan olevan vaikeasti täytettävissä ja rukoilevansa, että sama henki ja Jumalan sana säilyisivät kodissa edelleen vaalijansa poistumisesta huolimatta.

Jäähyväistervehdyksenä ojennettiin poislähtijälle muistolahja, josta sekä järjestetystä illanvietosta sydämellisesti ja liikuttuneena kiitti rakkaita ja monivuotisia ystäviään. Hän sanoi tulevansa rakkaudella heitä muistamaan, tähdentäen samalla, ettei hän ole ollut kuin tavallinen, pieni ihminen ja että kaiken takana ja kaikkea ohjaamassa on ollut Korkein. Vaatimattomana juhlinnan kohde väitti vielä, että kaiken, mistä illan mittaan yksin häntä kiitettiin, hän oli aikaansaanut vain hyvien ystäviensä avulla. Varsinaista ohjelmaa oli vielä yleisen kanssakäymisen lisäksi esitys auttajayhdistyksen 40-vuotisesta toiminnasta sekä A. Eliassonin muistelmia, jolloin taas kerran todettiin kunniavieraan voimakkaasti myönteinen vaikutus kaikkeen, mikä vain on tavalla tai toisella sivunnut hänen kanssasisariensa ja -veljiensä elämän helpottamista. Syvästi hartaan ja lämminhenkisen illan päätti yhteisesti esitetty Kiitos Sulle Jumalani sekä Herran Siunaus.

Porin Kuurojenyhdistyksen talossa pidettiin yleiskokous kesäk. 7 p:nä, jossa valittiin neiti Norjajoen eroamisen takia yhdistyksen vahtimestariksi hra Artturi Eliasson. Mainittakoon, että eronnut kunniapuheenjohtaja Norjajoki lahjoitti yhdistykselle arvokkaan kirjoituspöydän ja ison pöydän sekä vaatetavaraa, mistä yhdistys pyytää lausua sydämelliset kiitokset.

Toivotaan, että neiti Norjajoen vakava henki säilyisi yhdistyksessä edelleenkin kaikkea tasoittavana ja sovittavana, nostavana ja rohkaisevana.

Järvenpään raamattukurssien osanottajat ja luennoitsijat.

Kuurojen kurssit Järvenpäässä

Terveisiä kaikille Kuurojen Lehden lukijoille tämän kesäisiltä kuurojen virkistyspäiviltä! Hyvä oli meidän siellä olla, aika kului kuin siivillä ja ihmettelimme kun niin pian taas piti erota, sillä olisimme mielellämme viipyneet kursseilla kauemminkin. Haikealta tuntui ero ja palata arkielämän kiusojen keskelle.

Mutta elämän laki määrää, että kun yhteen tullaan, pitää taas erota.

Se lyhyt aika, jonka saimme kursseilla viettää, ei mennyt hukkaan, vaan koitui kaikille iloksi ja hengellisen elämän virkistykseksi, uskon vahvistukseksi ja uuden elämän voimaksi. Saimmehan siellä kuulla elämän kaikkein tärkeimmistä ja pyhistä asioista, joiden rinnalla muut asiat ovat pieniä ja vähäpätöisiä.

Toivottavasti monet kuurot pitävät nämä Järvenpään kurssit tulevaisuudessa mielessään saapumalla sinne runsaslukuisammin. Pitää koettaa raivata kaikki maalliset esteet pois tieltä ja varata aikaa iäisyystotuuksien kuulemiseen. On tärkeätä hiljentyä Jumalan eteen kuulemaan mitä Hänellä on meille puhuttavaa. Pitäähän ihmisellä olla joskus aikaa kuollakin. Lausuttiin toivomus, että kuurot miehetkin ottaisivat osaa kursseille, koska naisia on aina enemmän. Kristinusko ei ole mikään hävettävä asia etteikö se kuuluisi miehillekin, sillä ihminen on luotu uskonnolliseksi olipa hän sitten mies tai nainen. Rohkein ihminen maailmassa on se joka häpeämättä rohkenee seurata Jeesusta, elämän ja kuoleman Herraa. Sellaiselle on luvattu armopalkaksi elämän kruunu. Ei pelasta ihmistä tämän maailman viisaus ja katoava tieto, vaan elävä yhteys Jumalaan. Siksi me kurssilaiset kehoittaisimme kohtalotovereitamme rohkeasti taistelemaan uskonsa puolesta ja häpeämättä seuraamaan Jeesusta.

Kurssilla Jumalan armo kirkastui meille aivan uudella tavalla, kun elävää vettä virtasi janoiseen sieluun.

Kurssilaiset ovat ehkä kukin kotiseudullaan itse kertoneet näistä kursseista ja sieltä saamastaan siunauksesta, joten en siitä tässä enempää selosta.

Toivomme vain, että kuurot ottavat tulevaisuudessakin nämä pappiemme järjestämät kurssit huomioon saapumalla runsaslukuisina kursseille. Suruttomatkin kuurot ovat sinne tervetulleita yhtä hyvin kuin uskovaiset. Siellä on ilo tavata kohtalotovereita ja saada parempaa mitä maailma voi tarjota.

Tärkeintä jokaisen ihmisen elämässä on elävä yhteys Jumalan kanssa, sisäinen ilo ja rauha ja viimein ihana iankaikkisen elämän toivo.

(Kurssilainen)

HENKINEN TYHJIÖ TÄYTETTÄVÄ KUURONKIN LAPSEN ELÄMÄSSÄ

72 perhettä Suomessa seuraa kirjekurssia.

Kuurojen ja huonokuuloisten pikkulasten hyväksi toimivan, Los Angelesissa sijaitsevan John Tracy Clinicin kansainvälisen kirjekurssin johtaja, mrs. Harriet Montague on kaksi kuukautta kestävällä Euroopan matkallaan saapunut lyhyelle vierailulle maahamme. Matkan tarkoituksena on saada henkilökohtainen kosketus kurssin yhdysmiehiin ja mahdollisimman moneen niistä 5.000 perheestä, jotka 25 maassa tätä kurssia seuraavat. Maassamme seuraa kurssia aktiivisesti 72 perhettä, yhteydessä klinikan kanssa on ollut 219 perhettä. Tarmokas ja eloisa rva Montague, joka itse on menettänyt kuulonsa 12-vuotiaana, ja joka neljä vuosikymmentä on toiminut kuurojen lasten auttamiseksi, matkustaa 67 ikävuodestaan huolimatta yksin. Kaikissa maissa on ystäviä, jotka avosylin ottavat hänet vastaan.

Kuuron lapsen onnettomuus on siinä, että häneltä puuttuu taito ilmaista itseään ja ymmärtää toisia puhutun kielen avulla. Vain kieli toimii siltana toisiin ihmisiin ja luo edellytykset sisäiselle kasvulle. Näin ollen lapsi, joka kuuroutensa takia ei myöskään pysty ilmaisemaan ajatuksiaan puhekielen avulla, joutuu elämään lapsuutensa ennen kouluikää ikään kuin henkisessä tyhjiössä.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

OKTOBER | 57 ÅRGÅNG | Nr 10 - 1953

EN ALLHELGONAHÄLSNING

Stundom kan den tanken komma till människor: Tänk om vi hade levat på Jesu tid! Sett honom livslevande, hört honom tala, och upplevat de under Han gjorde. Det skulle ha gjort ett starkt och överväldigande intryck på oss.

Till detta skulle man vilja invända att man ju kan få se och höra något av detsamma i våra dagar om man har sinnen till att förnimma det. Det sker under varenda dag, och den store Mästaren vandrar alldeles som på den tiden omkring bland människorna, och om han än själv är i osynlig gestalt så äro hans gärningar synliga för den som vill se.

Och lyssna till vad Han har att säga kunna vi också. Vi behöva kanske inte gå så långt förrän vi äro framme vid Herrens tempel, och där få vi höra detsamma som Kristus lärde sin samtid. Där kunna vi sitta stilla och lyssna till de ord som äro lika aktuella i dag som då Mästaren levde.

Eller något som ligger ännu närmare tillhands — vi kunna ta fram Bibeln från vår bokhylla och själva läsa allt vad Han har sagt. Hans ord äro bevarade till oss — och inte någon enda av oss behöver gå miste om vad Han har talat.

Om vi nu sitta i kyrkan på söndag skola vi få det ytterligare bekräftat, ty det heter i adventsevangeliet: Se, din konung kommer till dig! Det är ett kungligt budskap, som förvisso kan försätta oss i högtidsstämning. Och högtidligt stämda äro vi ju redan i förväg, ty det är första söndagen i advent och därmed också första söndagen på det nya kyrkoåret.

Om vi plötsligt finge bud om att landets konung skulle komma på besök hos oss skulle vi skynda att smycka vårt hem och oss själva efter bästa förmåga, och vi skulle förvisso glädja oss oerhört åt denna stora händelse. Då det nu är konungarnas konung som kommer till oss är det en ännu större händelse och en händelse som på ett alldeles särskilt sätt griper in i vårt liv, så att det blir högtid och högtidsdagar, så att klockorna ringa och orgelns toner få en ny och sällsam klang.

Kyrkoåret skänker oss inte endast söndagar utan även helgdagar, då människor mitt under arbetet få koppl av och vila. Men de skola inte blott vila sina trötta händer och fötter — de skola även vila sina tankar från allt det som upptar dem under söckendagarna. Det kan vara oro och bekymmer av mångahanda slag, som ofta ta mera på människors krafter än det arbete de ha att uträtta.

Vore det så som somliga äro naiva nog att tro att vårt jordklot har skapat sig självt och att det inte finns någon Gud, då skulle det inte heller finnas några kyrkor eller några helgdagar och framför allt intet som hette Guds ord. Då skulle världen och människorna kunna sköta sig själva och dö utan någon tröst eller något gudomligt mål.

Men med direkt hänvändelse till jordens Skapare kunna vi av hjärtat säga att så är det Gud vare lov inte! Därför är det också en av kyrkans högtidsdagar på den söndag, då ett nytt år börjar i kristenhetens historia. Det lovar oss de välsignelserika söndagarna, då det skänkes oss en dag på vilken vi få lov att vila från det vardagliga och få .ov att glädja oss åt hemliv i kretsen av våra kära eller tillsammans med en vän — men också en dag då vi skola tänka alldeles särskilt på det som hör vår Herre till. Det är inte blott dagen som är hans, *vi* äro också hans. Det få vi inte glömma, i synnerhet för vår egen skull. En söndag rätt firad kan skänka oss en oanad hjälp i allt som förestår under den kommande veckan. Ja, det är inte för mycket sagt att veckans förlopp ofta blir bestämt av hur vi ha firat söndagen.

Världen har sitt eget år, som börjar den första januari och slutar den 31 december. Men kyrkoåret följer sin egen tideräkning och sina egna lagar, oavsett hur världen gestaltar sig. Det säger oss något mycket viktigt. Det påminner oss om det eviga, det oföränderliga, som inte hör denna världen till.

Den första söndagen i advent lyser som en regnbåge med sina sköna färger över det nya kyrkoåret och julens stämningsfulla månad som vi nu gå tillmötes.

På sex dagar skapade Gud himmel och jord, men på den sjunde dagen vilade Han, läsa vi i Böckernas bok. En skald har sagt att regnbågen uppenbarar sin skönhet inte blott i sju färger utan även i sju toner. I glädjen över det som Gud hade skapat skänkte Han ljud åt regnbågen. Den blev en harpa på vilken Han spelade, och så kommo de sju tonerna till. Därför skulle man kunna säga att sjutalet har en alldeles särskild betydelse, ty

DE DÖVAS JUL 1953

Dagarna bli korta och julen närmar sig. Med den få vi i år igen se vår gamla vän De dövas jul. Nu hoppas vi alla gör sitt bästa med att sprida den, att envar tar det som en förmån och plikt att sälja möjligast många exemplar.

Innehållet ha vi försökt få gediget och omväxlande. Julbetraktelsen är skriven av alla dövas vän pastor Nils Månsson. Det kända författarparet Viola Renvall — Hjalmar Krokfors bidrar med var sin tankeväckande och stilren dikt. Borgå dövskolas f.d. föreståndares, magister Ossian Wichmans liv skildras varmt av hans äldsta dotter. Pastor Paunu talar med inlevelse om de dövas problem och lösningen av dem. Han ser de aktuella behoven och värderar högt den hjälp vi få genom den världsomspännande John Tracy kliniken i Los Angeles.

Den levande skildrade berättelsen om en liten döv elevs första skolfärd känner vi alla så väl till. Den griper vårt hjärta på ett skilt sätt. Journalisten, fru Meta Thorvalds besök av en julfest i Åbo dövskola ger oss en god inblick i den världen och hennes kollegas, fru Hartells vackra »blomsterbukett» i brevform för oss till fjärran länder. Likaså prostinnan S. Wirens medryckande skildring av undret i Lourd.

Lärarinnan Doris Dahlberg berättar om skrock i skärgården med en god psykologisk bakgrund. En sannsaga om en dövblind i Norge ger oss en glimt av deras värld.

Vad vår egen kyrka innebär klarger frk. H. Ullner så allvarligt.

Kära döva vänner! Beställ i god tid en hel bunt av denna goda jullitteratur. Nu har **faktorn i Borgåbladets tryckeri i Borgå** lovat sköta om både edra beställningar och ta emot betalningarna för tidningarna senare. Gör ert bästa!

---

det talar om Guds glädje — den glädje och fröjd som Han vill skänka oss människor.

Under veckans sex dagar skola också vi arbeta och verka — och den sjunde dagen har Gud skänkt oss som en vilodag och en dag som vi skola fröjdas åt, en dag full av glädje i Gud. Så bli då veckans dagar för oss som sju färger och sju toner, och därav uppbygges hela vår tillvaro. Våra dagar kunna väl liknas vid en harpa ur vilken vi skola försöka framlocka sådana toner som kunna bli till harmoni för oss själva och andra och till ett tack till Honom som skänkte oss dem.

Många tårar ha fällts sedan denna söndag förra året, tårar av sorg, bitterhet och missräkning. Då vi nu gå in i det nya kyrkoåret skiner solen på dessa tårar, och vi se regnbågen välva sig över dem — som ett Guds löfte och som ett hopp för världen.

Färgerna äro stumma, men tonerna som klinga ut i rymden stiga från människans odödliga själ upp till Honom som skapat den.

»Se din konung kommer till dig . . .» så ljuder den gamla adventshälsningen till den värld över vilken regnbågen i dag väl er sig. Och svaret skall liksom för 2000 år sedan tona tillbaka från den jord som törsta efter Himlens budskap:

Välsignad vare Han som kommer i Herrens namn!

Med buss till Bryssel—Paris

När vi, den trettiosex personer starka idrotts- och turisttruppen, den 8 augusti embarkerade Ariadne var det en rad förväntansfulla ansikten som bemannade reling och vinkade farväl till det försvinnande Helsingfors. Ty framför oss hade vi att emotse tre veckors spännande och ovissa upplevelser i främmande länder. Målet var främst Bryssel-olympiaden för döva och den därpå följande rundresan i Europa med buss. Vi nämnde förväntansfulla ansikten, ty vi bestod för det mesta av ungdomar som för första gången i sitt liv skulle få trampa utländsk botten. Östersjön bjöd på en härlig men något gropig överfart, den sista biten av sträckan dock på ett fullkomligt lugnt Öresund då vi närmade oss Köpenhamn. Där landstego vi utan närmare tullceremonier, endast ett vänligt tillfrågande av en gemytlig dansk tullman på perfekt finsk tungomål: Suomi? I hamnen väntade bussen, en stor och bekväm men något för trång och varm Scania Wabis, och chauffören, en sympatisk kotkagrabb, hade sin hustru med. Efter att ha stuvat in våra tillhörigheter i »lastrummet» startade vi genast och drog genom Köpenhamn och det vackra och låglänta själländska landskapet med de typiska danska bondgårdarna och bokskogarna. I Roskilde rastade vi vid den berömda domen och intogo förfriskningar och postade de första hälsningarna hemåt. Till Korsör, färjstället, anlände vi efter en snabb färd på de goda vägarna, och vår beundran och tillförsikt för vår chaufför bara växte, då vi sågo hur han med otrolig skicklighet och virtuositet balanserade den stora bussen genom trånga passager ombord på den stora tågfärjan. Överfarten på Stora Bält räckte halvannan timme, men köandet och trånga körandet inkl. många besvärjelser förlängde tiden till tre timmar innan bussen äntligen lämnade Nyborg, färjstället på Fyen. Efter passerandet av den höga och långa bron över lilla Bält stannade vi vid vägskälet till Fredericia och övervägde om vi skulle göra en stickare dit eller inte, ty Fredericia låg bara 7 km från nämnda vägskäl. Dumt nog beslöto vi genast fortsätta till Aabenraa, där övernattning skulle ske. Dumt, emedan man där i Fredericia väntade oss med dukade bord och kaffe fingo vi senare erfara.

I Aabenraa, dit vi kommo i kvällningen, fingo vi efter sökande äntligen tag i lediga hotellrum, sedan en vänlig dansk pige hjälpt till med sökandet per telefon. Efter att ha fyllt de tomma magarna och sett omkring i den trevliga lilla staden gingo vi till kojs och somnade gott i de mjuka danska sängarna.

Tidigt följande morgon tränade några av pojkarna på en fotbollsplan med mjuk gräsmatta. Hur de snokat rätt på den förblir nog en outgrundlig gåta. Efter att ha styrkt oss med typisk dansk morgonmåltid och vinkat farväl till den vänliga och tillmötesgående hotellvärden startade vi mot den tyska gränsen, där passen kommo fram och de första stämplarna i den trycktes men kappsäckarna lämnades i fred av de vänliga men korrekta tyska gränspoliserna. Men »bussviseringen» tog underligt nog en ganska lång tid, med den hör samman en massa informaliteter innan man tilläts med en stor buss dra in i »das Grosse Waterland». Äntligen voro vi på väg. Landskapet påminde om det danska, åtminstone i början, men en förändring märktes dock, krigets spår gjorde sig påmint och frodigheten och välmåendet var mindre markant. Även en energisk återuppbyggnadsverksamhet märktes, men mest av allt förvånade oss den tyska markens stora kraft och värde, landet har en av världens stabilaste valutor. Som sagt voro vi på väg in i »das Grosse Waterland».

I nästa nummer: **Genom återuppbyggnadens Tyskland och Holland till Bryssel.**

FRÅN UTLANDET

SVERIGE. Sveriges Dövas Riksförbunds 12:te kongress hölls den 11—12 augusti i Norrköping. Till SDR:s ordförande återvaldes ark. Gösta Wiberg medan styrelsen fick följande sammansättning: viceordf. Kurt Ericson, Göteborg, sekr. Hugo Edenås, Borlänge med Ivar Borrfors, Norrköping, Birgit Dahlström, Stockholm, Abraham Honkamaa, Hedenäset, Lars Kruth, Östersund och Tore Pettersson, Örebro som ledamöter. Till verkställande utskottet hör: Gösta Wiberg, ordf. Hugo Edenås, sekr, med Ivar Borrfors och Kurt Ericson som konsulterande.

AUSTRALIEN. Den äldsta och största skolan för döva i Australien som är belägen i Sydney grundades 1861. Den mottar 250 elever årligen.

I Sydney finner man en kyrka som bär namnet »The Helen Keller Chapel for the Deaf». Denna kyrka grundades redan för 22 år sedan.

INDIEN. I Indien finns det 37 skolor för döva, varav 5 är statliga. Övriga är antingen dagskolor eller privata internatskolor.

ISLAND. Det finns endast en skola för döva på Island. Den mottager 35 elever och ligger i Reykjavik.

IDROTTSNYTT

H.D.G. o. I.K. HEROS klubbmästerskap i 5 kamp avgjordes den 6 september.

Resultaten blevo: **5-kamp A:** 1) T. Tarvonen 2317 p. (12,0, 5.50, 9.99, 28.60, 4.43; 2) K. Reinikka 1687 p.; 3) R. Sneck 1665 p. 4) P. Hellström 1154 p. **5-kamp B:** 1) R. Hermans (13.4, 459, 798, 21.60, 4.51,8; 2) O. Lehti 1515 p. 3) A. Landen 1368 p. 4) A. Ikola. **3-kamp oldboys:** 1) L. Koivisto 561 p. **3-kamp damer:** 1) R. Lehtonen 329 p. 2) E-L. Markola 133 p. 5-kamparna tävlade i följande grenar: 100 m. löpning, längdhopp, kula, diskus och 1500 m löpning, medan 3-kampens grenar voro 100 m löpning, längd och kula. Toivo Tarvonen tog den tredje inteckningen i följd i vandringspriset som därmed för alltid blev hans egendom.

SKUL:s KORGBOLLSMÄSTARE för detta år blev Hero, Helsingfors. Tävlingarna gingo den 4—6 april i Helsingfors, och 5 lag hade anmälts. Det blev synnerligen spännande och välspelande matcher och Hero vann, trots onödig förlust mot Åbo-Valpas, med överlägsna siffror. Alla lag spelade mot varandra och resultaten blevo: H:fors—Åbo 24—25, H:fors—T:fors 48—27, H:fors—Vasa 45—17, H:fors—Jyväskylä 40—10, Åbo—T:fors 44—24, Åbo—Vasa 24—26, Åbo—J:kylä 45—15, T:fors—Vasa 39—37, T:fors—J:kylä 35—22, Vasa —J:kylä 26—22. Poängen blevo sammanlagt: 1) Hero, H:fors 6 vinstpoäng och korgtalet 157—79, 2) Åbo 6 p. — 138—89, 3) Vasa 4 p. — 106—130, 4) Tammerfors 4 p. — 125—151, 5) Jyväskylä 0 p. — 69—146.

HEDRAD DÖV IDROTTSMAN. Den kände skidlöparen Paavo Hantunen har i sin hemort hedrats på ett vackert sätt. Säynätsalo kommuns nykterhetsnämnd har nämligen förlänat honom en vacker pokal den 14 april 1953. Han fick denför sitt alltid nyktra och exemplariska sätt på idrottsplanen, fester och möten samt för sitt sant idrottsmannamässiga uppträdande. En sällsynt vacker hedersbevisning för en döv, och ett vackert er kännande av en hörandes instans. Paavo Hantunen, som är en sympatisk och redbar idrottsman, är att gratulera till utmärkelsen.

FAMILJENYTT

50 ÅR fyller den 19 oktober typografen Jussi L u o m a j o k i, Helsingfors. Herr Luomajoki är född i norra Österbotten och har genomgått dövskolan i Uleåborg. Efter avslutad skolgång fick han plats som sättare i Puromies boktryckeri i Helsingfors, vilken plats han ännu innehar efter mer än 30 års trogen tjänst. Herr Luomajoki var på sin tid en av landets bästa idrottsmän. Han har varit mångårig sekreterare i Helsingfors dövas idrottsförening Hero och har för sina tjänster belönats med hedersledamotskap i sagda förening. Numera är han sekreterare i KUL (dövas idrottsförbund) sedan många år och han har förlänats förbundets förtjänstmärke i silver för sitt banbrytande och uppoffrande arbete för de dövas fysiska fostran.

50 ÅR fyller den 8 november fru Ethel M ä k e l ä f. Humble i Tammerfors. Hon är född i Viborg som dotter till den kända bagarfabrikören Humble och har fått en vårdad uppfostran. Hon har genomgått Borgå dövskola och är gift med modellsnickaren Kauko Mäkelä, bodde först många år i Lahtis och flyttade för över 20 år sedan till Tammerfors, där hennes man fick plats i Valmetfabrikens flygmaskinsavdelning. De byggde sig ett eget hem i Naistenmatka, 10 km från Tammerfors. Redan i sin ungdom kom fru Ethel i beröring med de döva och kom in i föreningsverksamheten främst som ledare för syföreningen. Även i Lahtis och Tammerfors drogs hon tillsammans med sin man i föreningsledarverksamheten, främst i syföreningen och damklubben, vars ordförande hon varit i tvenne repriser.

60 ÅR fyller den 20 november herr Hjalmar Sandblom i Köklaks. Herr Sandblom är född i Snappertuna och uppvuxen i Ekenäs och har genomgått Borgåskolan. Efter slutad skolgång lärde han sig snickarens yrke och år 1920 blev han Köklaksbo med egen villa och egen täppa, som han egenhändigt byggt och röjt. Som framstående idrottsman i sina dar har han skördat många lagrar i idrottens örtagård och i tvenne decennier har hr Sandblom varit uppskattad ordförande i Helsingfors dövas idrottsklubb Hero, som belönat sin trogne ledare med hedersledamotskap. Han är även styrelsemedlem, nu viceordförande, i Helsingfors dövas förening sedan många år och som intresserad och skicklig schackspelare är han medlem i föreningens schackklubb och är sedan flere år dess ordförande. Även i Finlands dövas Schackförbund är han styrelsemedlem.

På sin 60-årsdag kommer Hjalmar Sandblom säkert bli föremål för många hyllningar av vänner och bekanta. Vi gratulera!

MÖTEN

HELSINGFORS dövas förenings sedvanliga höstfest arrangeras Allhelgonadagarna 31 oktober och 1 november. Programmet blir omväxlande, bl.a. berättar hr Eino Karilas om sin resa till kontingenten. Prosten U. Paljakka håller gudstjänst i de dövas kyrka söndag 1/11 kl. 14. Välkomna från när och fjärran!

KOTKA dövas förenings föredragsdagar försiggå den 24—25 oktober i Kotka i Pohjas lokal, Kaivokatu 16, med början på lördag kl. 18. Söndagens program innehåller bl.a. besök i en storindustriinrättning.

KYMMENEDALENS dövas föredragsdagar hållas i Ingerois den 31/10—1/11 i Sihvolas gård, med början kl. 18. Föredrag hållas bl.a. av pastor Paunu, sekr. Pitkänen m.m.

VASA dövas förenings föredragsdagar gå den 31 oktober—1 november och hållas i Brändö Soc. dem. Arbetarförenings hus, Gerbygatan 22. På lördagen börjar programmet kl. 19 och fortsätter på söndagen kl. 14. Söndag morgon företas, om vädret det tillåter, exkursion till Gamla-Vasas ruiner. Som föredragshållare ha medverkan lovats av bl.a. fru Aura Ahlbäck och red. Rurik Pitkänen, Helsingfors och hr Elias Savisaari, Åbo. Välkomna till den österbottniska huvudstaden!

FRÅN HEMLANDET

HELSINGFORS dövas förenings medlemmar uppmärksamgöres på, att medlemsavgiften bör erläggas före 1953 års utgång. Medlem, som ej fullgör sin plikt att betala avgiften före nästa årsmöte, som hålles i början på februari, betraktas som uträtt ur föreningen och han mister på samma gång sin medlemsbok och därmed även rätten till rabatt å biograferna. *Styrelsen.*

FÖR DE DÖVA i Helsingfors meddelas, att Syster Eeva Malmilas mottagningar under höst- och vintermånaderna är varje tordag kl. 17,30—19,30 i H.D.F:s lokal, Elisabetsgatan 27 A 8. Samtidigt uppmärksamgöres på att Syster Eevas vilodag är fredagar, under vilken tid hon bör givas tillfälle att i lugn och ro njuta sin fridag.

Styrelsen.

CELEBERT BESÖK. Sistlidne juli gästades landet av mrs Harriet Montague, ledare för den amerikanska John Tracy-klinikens korrespondensavdelning. Besöket ingick som ett led i hennes långa rundresa i Europa, varvid hon främst sökte få kontakt med deltagare och funktionärer i klinikens korrespondensorganisation. I Finland dröjde fru Montague 4 dagar. I Helsingfors gav Centralförbundet för Finlands Kyrkas Församlingsarbete middag för gästen, vid vilket tillfälle fru Montague gav en överblick över Tracy-klinikens verksamhet för de närvarande representanterna för tidningspressen. Nämnas bör, att fru Montgue är fullständig döv sedan 12-års åldern. Energisk och vidsynt har hon lett och skött de över hela världen utbredda och berömda korrespondenskurserna med de döva småbarnens föräldrar.

ETT DJUPT KÄNT tack till alla de, vilka hedrat vår käre JARL EINAR HÄLLBERGS minne och tagit del i vår sorg.

Saima och Harry.

Av kundernas material tillverkar och reparerar jag

PÄLSAR

efter de nyaste modeller. Kompetent och billigt arbete.

HELMI LUOTO

Kaptensgatan 24 F 71, Helsingfors

KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas förbund r.f.*
Huvudredaktör: *Urho Kierimo,* Åbo, Dövskolan. Tel. 11 490.
Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.
Svenskspr. red.: *Börje Ahlbäck,* Helsingfors, Stora Robertsg. 1 A 5. Tel. 24 159.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154. Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1954: 1/1 årg. mk 400:—, till utlandet mk 500:—.

Televisio merkitsee vallankumousta

On sanottu television merkitsevän yleisvallankumousta, joskin niin kauan kuin itse emme vielä ole saaneet tutustua televisioon, on meidän vaikea ymmärtää sen aiheuttamaa kumousta.

Televisio koskettaa joka hetki päivän kuluessa käytännöllisesti katsoen jokaista ihmistä sen tehopiirissä neljän vuoden ikäisistä lapsista lähtien. Amerikkalaiset 4—10 vuoden ikäiset lapset viettävät keskimäärin neljä tuntia päivässä televisiovastaanottimen edessä. Heidän mielestään on presidentin jälkeen Amerikan tärkein henkilö jalo cowboy Hopalong Cassidy. Hopalong on sivuuttanut joulupukinkin ja hän määrää jopa nousevan polven muodin.

Amerikkalaiset televisio-ohjelmat eivä aina ole kaikkein rakentavinta laatua. Yksityiset liikkeet vuokraavat 15—30 minuuttia lähetysajasta, joka aika on suurimmaksi osaksi mainosta. Ajanvietteeksi ja mainoksen naamioimiseksi tarkoitetut ohjelmat ovat luonnollisesti sen sisältöisiä, että ne miellyttävät mahdollisimman laajaa yleisöä.

Lapset ja keskenkasvuiset.

Mutta televisio on tuonut mukanaan myös monia probleemoja. Alkakaamme lapsista. Tavalliset ulkoilmaleikit eivät enää kiinnosta heitä. Kun he ennen riensivät ulos leikkimään valkoihoista ja intiaaneja, kerääntyvät he nyt tovereineen vastaanottimen eteen seuratakseen Hopalongin seikkailuja, ollakseen rikollisten pidättämisen todistajia ja nähdäkseen kaiken maailman murha-, lapsenryöstö- ja varkaushistoriat. Lapsilla ei ole enää aikaa lukea läksyjään. Televisio on nyt heidän elämänsä. Stanfordin pikkukaupungissa Connecticutissa opettajat panivat merkille, kuinka lasten mielenkiinto koulua kohtaan

Kuuro mannekiini Jean Maley

Erityisen tärkeää olisi, että nimenomaan vanhemmat oppivat oikealla tavalla suhtautumaan kuuroon lapseensa ja jo aivan pienestä pitäen opettamaan tätä ymmärtämään puhetta suunliikkeistä.

Mainittu klinikka pyrkii toiminnassaan juuri ennen kaikkea vanhempien neuvomiseen. Lapset pyritään tavoittamaan heidän luonnollisessa ympäristössään, kodissa, jo mahdollisimman varhain heti kun kuurous on huomattu. Päämääränä on yhdistää lapsi perheeseen mahdollisimman luonnollisella tavalla. Lapselle eivät harjoitukset ole koulua, vaan leikkiä alusta loppuun asti. Ja hän todella oppii ymmärtämään puhetta suun liikkeistä. Vanhempien neuvomista varten on laadittu erityinen harjoitussuunnitelma. Kotona ei kuitenkaan anneta puheopetusta, sillä se vaatii kuurojen opettajan asiantuntevaa ohjausta.

Siinä tilaisuudessa Kestikartanossa, jossa mrs. Montague näistä asioista esitelmöitsi, saatiin kuulla Kouluhallituksen taholta hyvänä uutisena tieto, että meillä valtion ensi vuoden tulo- ja menoarvioon on saatu määräraha kuurojen lasten äitien neuvontakurssien järjestämiseksi.

Kotimaa

nopeasti surkastui. Suoritettiin pieni tutkimus sillä seurauksella, että todettiin 79 pros. lapsista istuvan televisiovastaanottimen edessä nelisen tuntia päivässä. Ei koulu eivätkä leikit enää kiinnostaneet heitä. Ne lapset joiden vanhemmilla ei ollut vastaanotinta, keräytyivät varakkaampien toveriensa luo, ja sinne he jäivät kököttämään.

Puolikasvuiset pojat ja tytöt, joita aikaisemmin kiinnosti lähteä ulos kävelemään tavatakseen toisen sukupuolen edustajia, seurustelevat nyt heidän kanssaan vastaanottimen ääressä. Ei kukaan sano mitään. Ollaan vaiti ja katsellaan. Television aikakausi on mykkien aikakausi. Perheenäidit laiminlyövät ruuanlaiton, sukanparsimisen, siivouksen ja seuraelämän television takia. Miehet valittavat tätä, mutta toisaalta hekin rientävät työstä kotiin saadakseen nähdä ja nauttia osuutensa uudesta keksinnöstä.

He istahtavat perheen pariin vastaanottimen eteen ja avioerojen lukumäärä on vähentynyt 20 prosentilla. He käyvät vähemmän elokuvissa, vähemmän yöklubeissa ja ravintoloissa ja tästä on ollut seuraus, että viimemainittujen on vaikea tulla toimeen television vuoksi.

Jopa pesulaitoksetkin valittavat. Kun mies ei koskaan lähde ulos ja näyttäydy, ei hän myöskään vaihda paitaansa niin usein kuin ennen. Talonpojat,

jotka aikaisemmin ovat puuhailleet pellolla ja eläintensä parissa ovat yht'äkkiä keksineet aivan uuden maailman. He näkevät nyt joka päivä presidentti Trumanin ja ottavat osaa poliittisiin tutkimuskomissioiden istuntoihin. He istuvat jokaisen nyrkkeilyottelun kehän reunuspaikoilla, he näkevät television kuvapinnalla joka ainoan rugbyottelun ja he ovat oppineet antamaan arvoa oopperalle ja baletille. Samanaikaisesti he tietävät kaiken rikoksista ja rangaistuksista.

Perhe elää pimeydessä, sillä näkyvyys on pimeässä luonnollisesti parempi. Ei edes syötäessä haluta olla ilman televisiota. Aina on jotain jännittävää nähtävissä. Huonekalutekniikka muuttuu. Jokainen haluaa saada tuolinsa käsinojalle pienen pöytälevyn, jolle voi mukavasti laskea lautasen. Arkihuoneen on muistutettava teatterin katsomoa, koska kaikki katsovat yhteen ainoaan suuntaan eikä toisiaan. Talot rakennetaan siten, että niissä on kiinteät televisiovastaanottimet samaan tapaan kuin ennen jääkaapit.

Paikallisen lähetysaseman olisi oikeastaan hoidettava paikkakunnan seurapiiri- ja uutisreportaashit. Olisi saatava olla läsnä jokaisessa hää- tai hautaustilaisuudessa, saatava työntää nenänsä hienoille päivällisille ja televisioreportterin myötävaikutuksella oltava mukana syntymäpäiväonnitteluilla.

Kaikki tämä vaikuttaa negatiiviselta, jos ihmistä katsotaan ihanteiden näkökannalta. Mutta televisio on olemassa, se on realiteetti. Maalaispoika joka nelivuotiaasta lähtien on joka päivä katsellut neljä tuntia televisiota, kasvaa toisenlaiseksi kuin hänen ennen televisiokauttaan kasvanut isänsä. Muuttuuko huonommaksi vai paremmaksi, sen saavat tulevaisuuden sosioloogit määritellä.

Televisio ja opetustoiminta.

Televisiolla on luonnollisesti paljon myös positiivisia puolia. Se on ihanteellinen kirjeenvaihto-opisto. Voi tilata halvalla televisio-opetukseen liittyvän tekstivihon. Silloin on opettaja ja musta taulu joka ainoa tunti silmien edessä. Ja tällainen opetus on tietenkin vaihtelevaa ja elävää. Televisiokurssi maailmanavaruudesta on mieltä kiehtova näytelmä. Televisiokurssi meren salaisuuksista on jännitys-elokuva. Televisio avaa aavistamattomat mahdollisuudet kansantajuiselle tieteelle.

Mutta puhtaasti yliopistollisetkin kurssit ovat television kautta muodostuneet suureksi yleisömenestykseksi. Ihmiset, jotka eivät koskaan aikaisemmin ole käyneet oopperassa tai saaneet esimakua baletista, saavat herätyksen television kautta. Katselijat, jotka näkevät televisiossa jonkin osan jostain näytelmästä, menevät teatteriin nähdäkseen näytelmän kokonaan. Kun televisiossa on nähty parlamentin asettaman tutkimuskomission istunto, mennään ja ostetaan sanomalehti, jotta saataisiin tarkoin tietää, mitä on tapahtunut. Värillinen viikkolehdistö menettää lukijapiirinsä television voittokulun alettua, mutta päivälehtien painokset vain kasvavat. Onhan saatava ennakolta tietää televisio-ohjelmat. Kukaan ei enää halua nähdä huonoja elokuvia Amerikassa, sillä sellaisista saa televisiossa tarpeekseen. Elokuvan on tästä lähtien valmistettava vain ensiluokkaisia tuotteita, jotka kykenevät kilpailemaan television kanssa.

Lapin kuurojen juhlat Rovaniemellä

Viime elokuun 15—16 pnä olivat Pohjois-Suomen kuurot kokoontuneet Rovaniemelle juhlimaan. Pelastusarmeijan Kuurojentyöosasto oli järjestänyt tämän tilaisuuden ja vastuun juhlien onnistumisesta kantoivat Majuri Meri Krushe, kapteeni Alli Timonen ja sikäläisen pelastusarmeijan johtaja kapteeni Ikäheimo rouvineen.

Rovaniemen kaunis kauppala sinänsä oli ihanteellinen juhlapaikka. Sen valoisat, avarat kadut ja kaunis ympäristö nostivat jo asemalle saavuttua mieliin juhlatunnelmaa. Kauppalan taholta kuurot vieraat otettiin huomaavaisesti vastaan, sillä poliisilaitoksen taholta oli annettu erikoinen huomautus autoilijoille, että liikennöidessään erikoisesti varoisivat kuuroja vierailijoita. Lapinlääninn maaherra Hannula oli luvannut tulla juhlille vierailemaan, mutta valitettavasti sai esteen. Kuurot olivat kuitenkin iloisia hänen ystävällisestä myötämielisyydestään, jolla hän oli näihin juhliin suhtautunut.

Kuuroja oli saapunut runsaasti Lapista ja muualta Pohjois-Suomesta, olipa Helsingistäkin puhujien lisäksi saapunut vieras. Samoin vieraili juhlissa eräs tanskalainen kuuro joka oli retkeilyllä maassamme.

Järjestelynsä puolesta olivat juhlat erikoisen onnistuneet sikäli, että osanottajille oli järjestetty vapaa ruokailu, kahvitarjoilu ja majoitus. Jaettiinpa vielä matka-avustuksiakin. Kuurot voivatkin siis koko sydämineen antautua seuraamaan ohjelmaa ja viettää virkistäviä hetkiä toistensa seurassa tarvitsematta huolehtia mistään ulkonaisesta.

Ohjelma oli rikas ja paljon antava. Hengellisen ohjelman lisäksi oli järjestetty myöskin pari esitelmää, joita seurattiin mielenkiinnolla.

Puhujina olivat juhlilla Pelastusarmeijan työntekijöiden lisäksi Pohjois-Suomen kuurojen oma pappi past. Hyvärinen, Katri Pitkänen, Rurik Pitkänen, Julia Kiviniemi ja kuurot, jotka suorittivat ohjelmaa. Erikoisesti mieleen jäi nuoren, Kalevi Lepojärven todistus.

Ohjelma kokonaisuudessaan oli todistusta Kaikkivaltiaan hyvyydestä ja Kristuksen rakkaudesta joka yhdistää meitä pitkistä välimatkoista huolimatta. Nekin Lapin kuurot, jotka harvoin voivat tavata toisiaan ja saavat yhteyttä sielunpaimeneensa, ovat yksinäisyydestään huolimatta rakkauden Jumalan huolenpidossa, joka ei pienintäkään jätä joka Häneen turvaa. Tämä julistus oli pohjana ohjelmassa ja kaukaa tulleet kuurot ystävät varmaankin saivat sydämiinsä uudistuvan varmuuden kaikkialla läsnäolevasta Vapahtajastaan.

Ohjelmaan kuului myöskin Herran Ehtoollisella käynti Rovaniemen kauniissa kirkossa, jonka mahtava kaunis alttaritaulu on kuin elävä saarna jokaiselle, joka tulee kirkkoon. Kuurot kävivät Herran pöytään vieri viereen, nuoret ja vanhat ja hartain mielin anottiin uudistavaa voimaa elämän Herralta.

Jäähyväiskokouksessa sunnuntai-iltana Pelastusarmeijan kaunis juhlasali oli ääriään myöten täynnä kuuroja ja kuulevia.

Vaikka eivät kuurot ehken osanneetkaan lausua ääneen sydämiensä kiitosta, kohosi se varmasti kaiken Hyvän antajan puoleen äänettömin huokauksin. Toive tällaisista juhlista vuosittain täytti sydämet näin erotessa ja Pelastusarmeijan taholta luvattiinkin, että tehdään mahdollinen parhain, että voitaisiin tällaiset juhlat järjestää taas vuoden kuluttua.

Juhlijoiden kiitos kohdistui myöskin majuri Kruhseen ja kapteeni Timoseen, jotka olivat iloisin mielin kantaneet monet huolet ja rasituksen mitä kaikki järjestely aiheutti. Samoin tavoitti äänetön kiitos kapteeni Ikäheimon ja hänen valoisan rouvansa, jotka niin sydämellisesti olivat mukana ja rakkaudella suhtautuivat kuuroihin vieraisiin.

Liiketoimintaa ja realiteetteja.

Se, että televisio on yksityisen mainostoiminnan ylläpitämä laitos, aiheuttaa sen, etteivät vastaanottimien omistajat tarvitse kuuntelu- tai katselulisenssejä. Kaikki on ilmaista. Mutta parhaillaan kokeillaan myös maksullisen ohjelman lähettämistä ja tässä suhteessa avautuu arvaamattomia mahdollisuuksia ensiluokkaiselle televisio-ohjelmalle. Zenith Radio lähettää erikoisohjelmaa, jota ei voida katsella muuten kuin yhdistämällä määrätynlainen puhelinlisälaite vastaanottimeen.

Euroopan televisio on valtion valvonnassa niinkuin radiokin. Tästä johtuu, että ohjelmaa on vähemmän vuorokaudessa, sillä on myös vähemmän varoja käytettävissä. Ohjelmat ovat vetisempiä, mutta ehkä älyllisesti kehittävämpiä.

Television aikakaudella — sitten kun se on tullut tännekin — ei kukaan enää mene nyrkkeilyotteluun. Katselijat istuvat kotonaan syöden illallista, mutta seuraavat samalla ottelun joka ainoata vaihetta paremmin kuin saattaisivat sen tehdä Madison Square Gardenissa. Dewey vietti kerran kokonaisen päivän televisiostudiossa. Se oli parasta vaalipropagandaa hänen kannaltaan, sillä siten hän pääsi Amerikan perheenemäntien luo ja hehän vaikuttavat ratkaisevasti äänestäjistössä. Dewey puhui heille aivan kuin olisi ollut käymässä heidän jokaisen luona. Oltuaan koko päivän televisiokameran edessä ja maksettuaan kokonaisen omaisuuden tästä etuoikeudesta, hän oli varma valituksi tulemisestaan New Yorkin valtion kuvernööriksi.

Televisio-ohjelman puolituntinen maksaa 15.000 dollaria. Mutta koko päivä aamusta iltaan . . . Televisioaikakauden politikkojen on oltava varakkaita.

Uusi-Aura 19. 2. -52.

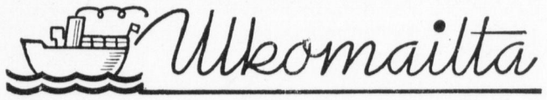

RUOTSI, Sveriges Dövas Riksförbund'in kaksivuotiskongressi pidettiin Norrköpingissä 11—12 p:nä heinäkuuta. Kongressissa tulivat voimaan nyt uudet säännöt heti kun muutospäätös tuli tarkistetuksi. Tärkein on se, että kaikki liittoon kuuluvat yhdistykset saavat kongressissa yhden äänen, jäsenluvustaan riippumatta. Samoin asetetaan liitolle oma asiamies.

Puheenjohtajanvaali oli jännittävä, sillä kulissien takana puuhattiin tähänastisen Arkkitehti Gösta Wibergin syrjäyttämistä. Liiton virkailijain eroamisuhan vuoksi päädyttiin kompromissiin ja niin puheenjohtajaksi tuli seuraavaksi 2-vuotiskaudeksi edelleen arkkitehti Gösta Wiberg. Valittiin liittohallituksen jäseniksi Hugo Edenås 50, Martin Larsson 29, Kurt Ericson 26 ja Lars Kruth 22 äänellä. Tehtailija Lars Björn ilmoitti vaalituloksen julkaisemisen jälkeen luovuttavansa paikkansa varamies Tore Petersonille.

Liiton hallituksella on nyt seuraava kokoonpano: Gösta Wiberg, Götepori, puheenjohtaja, Kurt Ericson, Götepori, varapuheenjohtaja, Hugo Edenås, Borlänge, sihteeri, Ivar Borrfors, Norrköping Birgit Dahlström, Tukholma, Abraham Honkamaa, Hedenäset, Lars Kruth, Östersund ja Tore Peterson, Örebro.

Päätettiin ostaa liitolle oma kiinteistö Borlängestä. Hallitus saa valita sopivan rakennuksen, joka on riittävän suuri. Tarkoitus on, että liitto keskittää toimintansa Borlängeen omaan taloonsa, jonne sijoitetaan arkisto, toimisto ja lehtien toimitus.

Myöskin päätettiin, että Ruotsin Kuurojenliitto »symboolisesti» liittyy Kuurojen Maailmanjärjestöön.

TAMPEREEN Kuurot Urheilijat järjestää tavanmukaisen pikkujoulujuhlan hauskoine ohjelmineen ja palkintojenjakoineen marrask. 28 p:nä Kuurojen Yhdistyksen huoneustossa Kyttälänkatu 8. Joulupukki tulee vierailemaan.

Tervetuloa läheltä ja kaukaa!

SUOMEN KUUROJEN SHAKKILIITTO järjestää **pikapelimestaruuskilpailut** 7—8. 11. 1953 Helsingissä H.K.Y:n huoneistossa.

Osanottoilmoitukset on lähetettävä liiton sihteerille Munkkiniemi, Puistotie 5 A 11. Mestaruusluokka 350 mk pelaajalta, I ja II lk. 250 mk. Majoitukset pyyd. ilmoittamaan sihteerille. 25 % alennus rautateillä on saatu.

Hauska illanvietto samassa paikassa 7. 11. klo 19.

TAMPEREEN Kuurojen Shakkikerho järjestää pikaturnauskilpailut, joka on kansallisena kilpailuna kaikille, Tampereen Kuurojen Yhdistyksessä Kyttälänkatu 8 sunnuntaina marraskuun 15 p:nä, alkaen klo 10.

Kiertopalkinnosta, johon Lauri Vigrenillä Turusta on ensimmäinen kiinnitys, kilpaillaan jälleen sekä I—III palkinnot jaetaan.

Osanottoilmoitukset on lähetettävä marraskuun 10 päivään mennessä os.: Eero Helminen, Hämeenkatu 18 A 10, Tampere.

Samassa paikassa on lauantaina 14. 11. kerhon illanvietto. — Tervetuloa!

Merkkipäiviä

50 VUOTTA täytti elok. 17 p:nä maalari JOHANNES KAIVOLAHTI Vaasassa. Hän on syntynyt Salmissa Laatokan Karjalassa 1903 ja kävi Kuopion kuurojenkoulun, josta pääsi 1922. Koulunsa loputtua hän meni suoraan maalarin oppiin ja sai siitä ammattimaalarin opetuksen, harrastaen samaa ammattia jo 30 vuotta. Nykyisin hän on Vaasan Strömbergillä maalarin töissä ja iltaisin hän kotona puhdetöikseen harrastaa taulujen maalausta. Laatokan maisemia hän on jo muutamia maalannut. Hänellä on siis kotiseutu vielä muistoissaan. Hän on Vaasan Kuurojenyhdistyksen jäsen ja toimii etupäässä huvinäytelmissä. Hänet tunnetaan kuurojen keskuudessa raittiina ja leikkisänä miehenä.

50 VUOTTA täytti syysk. 10 p:nä jalkinetyöntekijä AARNE SUHONEN Tampereella. Kävi Turun kuurojenkoulun J. K. Palomaan oppilaana. Suoritti sitten jalkinekurssin, kehittyen eteväksi suutariksi. Hän on rakentanut oman kotitalon Kyröskoskelle. Onneksi olkoon ja toivotamme edelleen rikkaita toimintavuosia.

50 VUOTTA täytti ANNI MARIA HELLSTEN lokakuun 5 p:nä Hämeenlinnassa.

50 VUOTTA täyttää maanviljelijä YRJÖ FORSS lokakuun 26 p:nä Lokalahdella.

50 VUOTTA täyttää rouva ETHEL MÄKELÄ o.s. Humble marraskuun 8 p:nä Tampereella. Hän on syntynyt Viipurissa tehtailija Humblen tyttärenä ja saanut huolellisen kasvatuksen. Kävi Porvoon kuurojenkoulun. Solmi avioliiton mallipuuseppä Kauko Mäkelän kanssa, asui ensin monet vuodet Lahdessa ja yli 20 vuotta sitten siirtyi Tampereelle, jossa hänen miehensä sai työpaikan Valmetin lentokonetehtaassa. He rakensivat omakotitalon Naistenmatkaan, 10 km Tampereelta. Jo Viipurissa nuorena ollessaan Ethel osallistui Viipurin kuurojen rientoihin, ollen monet vuodet ompeluseuran johtajana. Myös Lahdessa hän oli miehensä kanssa mukana kuurojen yhdistyksessä ja urheiluseurassa. Tampereen Kuurojenyhdistyksen ja urheiluseuran jäseneksi hän liittyi heti muutettuaan paikkakunnalle ja on ollut mukana monessa toimessa ompeluseurassa ja ravintolan emäntänä suurissa juhlatilaisuuksissa. On valittu kahdesti Naiskerhon puheenjohtajaksi ja on sitä edelleenkin. Hänen käsistään on tullut ihania monenlaisia käsitöitä ompeluseuran myyjäisiin. Hänen kotinsa pihalle on noussut kaunis puutarha runsaine hedelmäpuineen Ethelin uurastaessa kaiket kesät. Hänen kotinsa on karjalaiseen tapaan vieraanvarainen kaikille. Toimeliaalle ja tarmokkaalle Ethelille toivotamme Kuurojen Yhdistyksen puolesta paljon onnea ja edelleenkin toiminnanvuosia kuurojen hyväksi.

60 VUOTTA täyttää marrask. 20 p:nä puuseppä HJALMAR SANDBLOM Kauklahdessa. Hra Sandblom on syntynyt Snappertunassa, kasvanut Tammisaaressa ja läpikäynyt Porvoon kuurojenkoulun. Sen jälkeen hän opiskeli puusepän ammattia ja 1920 muutti Kauklahteen itse rakentamaansa omakotitaloon. Nuoruudessaan hän oli innokas urheilumies, harjoittaen eri urheilulajeja, joissa sai lukuisia palkintoja. Heron puheenjohtajana hän oli pitkät ajat, tullen kutsutuksi Heron kunniajäseneksi. Hän on myöskin johtokunnan jäsen, nyt varapuheenjohtaja, H.K.Y:ssä useita vuosia. Innostuneena ja taitavana shakinpelaajana hän kuuluu myös jäsenenä H.K.Y:n Shakkikerhoon, ollen useita vuosia sen puheenjohtajana. Myös hän on Suomen Kuurojen Shakkiliiton johtokunnanjäsenenä.

60-vuotispäivänään tulee Hjalmar Sandblom varmasti monien onnittelujen kohteeksi ystäväin ja tuttavain taholta. Onnittelemme.

70 VUOTTA täyttää marraskuun 23 p:nä leskirouva SAARA HELLEN Tampereella.

50 VUOTTA täyttää marrask. 23 p:nä herra MAGNUS BJÖRKBACKA Pietarsaaresta, asuen nykyisin Ludvikassa Ruotsissa, jossa hän on ASEA-yhtiön palveluksessa. Hra Björkbacka on syntynyt Teerijärvellä ja käynyt Pietarsaaren kuurojenkoulun. Hän työskenteli useita vuosia Värtsilä-yhtiössä Pietarsaaressa ja kuului Pietarsaaren Kuurojenyhdistykseen, ollen ahkerin keräämään rahaa yhdistyksen omaa kotia varten. Yhdistys ja sen jäsenet jäivät suureen kiitollisuuden velkaan hänelle ja sen tappio oli suuri kun hra Björkbacka jätti syntymämaansa.

Kokouksia

KOTKAN Kuuromykkäinyhdistyksen esitelmäpäivät ovat lokakuun 24—25 p:nä Kotkan Pohjan huoneustossa Kaivokatu 16, alkaen lauantaina klo 18 arvokkaalla ohjelmalla. Sunnuntaina mahdollisesti retkeilyjä erääseen suurtehdaslaitokseen.

KYMENLAAKSON kuurojen esitelmäpäivät pidetään Inkeroisissa Sihvolan talossa tulevan lokakuun 31 p:nä ja marraskuun 1 p:nä, alkaen klo 18. Esitelmöitsijöiksi pyydetään pastori Paunua ja Liiton sihteeri Pitkästä.

Mahdollisesti on myös elokuvaesitys. Yöpymistilat voi saada hotellista Myllykoskelta tilattaessa. Vaihtelevaa ohjelmaa yritetään järjestää. Ilmoittautumiset on tehtävä viikkoa ennen Armas Kaipiaiselle, Kymenlaaksonkatu 3, Kotka.

HELSINGIN Kuurojen Yhdistyksen syysjuhla järjestetään entiseen tapaan Pyhäinmiestenpäivinä 31/10 ja 1/11. Ohjelma vaihteleva mm. hra Eino Karilaan esitelmä matkastaan Euroopan maissa. Rovasti U. Paljakka pitää jumalanpalveluksen kuurojen kirkossa sunnuntaina 1/11 klo 14. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

VARKAUDEN Kuurojen Yhdistyksen esitelmäpäivät pidetään lokakuun 24—25 p:nä Tehtaankansakoulun juhlasalissa, alkaen lauantaina klo 18. Ohjelma hyvä ja vaihtelevainen. Esitelmänpitäjiksi ovat lupautuneet R. Pitkänen ja E. Happonen, mand. K. Antila. Myöskin Pieksämäen kuurojen talouskoulun oppilaat esittävät voimistelunäytöksiä ym. Mahdollisesti järjestetään huviretki sunnuntaiaamuna Heinäveden Papinniemeen katselemaan munkkeja ja heidän elämäänsä, jos halukkaita lähtijöitä ilmaantuu niin paljon, että voidaan ottaa linja-auto.

Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

VAASAN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät pidetään lokak. 31 ja marrask. 1 p:nä Palosaaren Sos.dem. Työväenyhd. talossa Gerbynk. 22. Lauantaina ohjelma alkaa klo 19 ja sunnuntaina klo 14. Sunnuntaina aamupäivällä tehdään retki Vanhan-Vaasan raunioille, jos sääsuhteet sen sallivat. Esitelmänpitäjiksi ovat lupautuneet rva Aura Ahlbäck ja toimitt. Rurik Pitkänen Helsingistä ja hra Elias Savisaari Turusta. Tervetuloa lakeuksien pääkaupunkiin. *Sune.*

LIEKSAN Kuurot r.y. järjestää Brahea-juhlan lokak. 31 p:nä ja marraskuun 1 p:nä Seurakuntatalolla. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

Brahen patsaan on veistänyt pielisjärveläinen talon emäntä Eeva Ryynänen ja se on pystytetty kirkkopuistoon. Paljastusjuhlan järjesti Lieksan kauppala.

VAKKA-SUOMEN Kuurojen Kerhon esitelmäpäivät pidetään *Piuhassa* Paavo Niinikankaan talossa marraskuun 7—8 p:nä. Puhujaksi lupautunut toimittaja Rurik Pitkänen Helsingistä.

TAMPEREELLA pidetään kirkkopäivät lokakuun 31 p:nä alkaen klo 18 ja jatkuen marraskuun 1 p:hä (Pyhäinmiestenpäivänä). Ehkäpä ne aloitetaan lauantaina Pyynikin pappilassa. Tervetuloa läheltä ja kaukaa kuulemaan Jumalan sanaa.

Kotimaasta

HELSINGIN Kuurojen Yhdistyksen jäsenille tiedoitetaan, että jäsenmaksut on suoritettava ennen vuoden 1953 loppua. Jäsen, joka ei huolehdi jäsenmaksuvelvollisuudestaan ensi vuosikokoukseen mennessä, joka pidetään helmikuun alussa, katsotaan sen jälkeen yhdistyksestä eronneeksi, jolloin hän samalla menettää jäsenkirjansa elokuva-alennusoikeuksineen.

Johtokunta

HELSINGIN kuuroille tiedoitetaan, että sisar Eeva Malmilan vastaanotto on syys- ja talvikuukausina torstaisin klo 17.30—19.30 H.K.Y:n huoneustossa Liisankatu 27 A 8.

Samalla huomautetaan, että Sisar Eevan lepopäivä on perjantaisin, jona aikana annamme hänen olla rauhassa nauttimassa vapaapäivänsä suomasta edusta.

Johtokunta

HUOMATTAVA vierailu. Amerikkalaisen John Tracy Clinic'in kirjeenvaihtokurssin johtaja rouva Harriet Montague vieraili maassamme heinäkuussa. Käynti liittyi hänen laajaan kiertomatkaansa Euroopassa, missä hän etsi yhteyttä kirjekurssin osanottajiin ja sen toimihenkilöihin. Suomessa rouva Montague viipyi 4 päivää. Helsingissä Suomen Kirkon Seurakuntatyön Keskusliitto tarjosi vieraan kunniaksi päivällisen. Kestikartanossa järjestetyssä tiedoitustilaisuudessa rouva Montague selosti Tracy Clinic'in toimintaa sanomalehdistön edustajille. Erikoista oli, että *rouva Montague itse on täysin kuuro,* kuuroutunut 12-vuotiaana. Tarmolla ja taidolla hän on hoitanut yli koko maapallon levinnyttä tunnettua kirjekurssia kuurojen pikkulasten vanhemmille.

JYVÄSKYLÄN Kuurojenyhdistyksen järjestämille esitelmäpäiville 29—30 pnä elokuuta oli kokoontunut kuuroja pääasiassa Jyväskylästä ja Keski-Suomesta noin 100 henkeä Kuurojenkoululle.

Lauantain alkajaistilaisuudessa neiti Kaisu Antila lausui yleisön tervetulleeksi, selostaen samalla esitelmäpäivien merkitystä kuuroille ja toivoen että nytkin nämä päivät antaisivat jokaiselle jotakin. Toimittaja Rurik Pitkänen Helsingistä esitelmöi nykypäivien Amerikasta, sen elämästä ja oloista. Tämän jälkeen rouva Inkeri Koskinen ja neiti Antila esittivät kauniisti ja sulavaliikkeisin viittomin Lauri Pohjanpään »Tigraneen». Väliajan jälkeen rouva Viitala Kuortaneelta piti esitelmän Suomen raittiusliikkeen historiasta. Lopuksi oli vielä neiti Antilan järjestämä tietokilpailu sekä rouva Eeva Ratavaaran ja herra Pentti Korhosen esittämä »Pariisilaisnuken seikkailu».

Sunnuntaipäivän ohjelma aloitettiin luomalla silmäys Jyväskylän ja sen ympäristöön — käytiin nimittäin Vesilinnassa ihailemassa sieltä avautuvia näkymiä. Tämän jälkeen oli päivien osanottajilla miellyttävä tilaisuus tutustua Keski-Suomen kotitalousopettajaopistoon, jota opiston kotitalouden opettaja neiti Canth ystävällisesti esitteli. Tulkkina toimi maisteri Aimo Kangas. — Kuurojenkoululle palattua oli siellä nälkäisiä retkeläisiä odottamassa mieluisa yllätys: erinomainen hernerokka. Kiitos hyvien emäntien. Ruokailun ja kahvin jälkeen aloitettiin illan ohjelma, jolloin rouva Ratavaara lausui alkajaissanat. Rouva Koskinen vei tämän jälkeen esitelmässään yleisönsä Islantiin, satujen saarille. Seurasi rouva Viitalan esittämä »Piika pikkarainen». Tämän jälkeen kuurojen lausuntakuoro esitti viittomin rouva Koskisen johdolla V. A. Koskenniemen runon »Syksyn ylistys». Neiti Antila kertoi Keski-Suomen asuttamisesta ja Jyväskylän kaupungin synnystä ja kehityksestä. Kun rouva Viitala vielä oli esittänyt lukemaansa ja havaitsemaansa muuttolinnuista, esittivät kuurojen yhdistyksen nuoret mukaelmana norjalaisen kansannäytelmän »Hardangerin harjulla».

Esitelmäpäivät olivat kaikin puolin hyvin onnistuneet, kiitos niiden järjestäjien epäitsekkään vaivannäön.

LIEKSAN Kuurot r.y. järjesti esitelmäpäivät elok. 15—16 pv. Ohjelma alkoi neiti Ilta Nevalaisen tervehdyspuheella, sitä seurasi runo nimeltä »Ruiskukkalehto», kansantanhu, rov. O. Myyryläisen puhe, kertomuksen esitti herra Viljo Lackman, huumoria herra Aarne Helminen, kuvaelma, neiti Nevalaisen ja neiti Kilpeläisen balettiesitys ja lopuksi Karjalaisten laulu.

Sunnuntaiaamuna oli retki Pankakosken tehtaalle, jossa saimme nähdä miten metsiemme »vihreä kulta» muuttuu monien käsittelyjen kautta kauniiksi, erilaatuiseksi paperiksi. Saimme myös ihailla kaunista puutarhaa tehtaan ympärillä ja komeaa koskea. Tehdas sijaitsee saaressa ja näköalat yltympä-

riinsä olivat ihastuttavat. Tulijaisiksi kotiin saimme kukin nipun Pankakosken tuotteita!

Nyt olikin jo aika kiiruhtaa kohti pappilaa, jossa ruustinna Tammio esitteli meille kotinsa» japanilaista nurkkausta». Rov. Tammio, joka on ollut lähetyssaarnaajana Japanissa, on tuonut sieltä suuren joukon sikäläisiä esineitä, saimme nähdä japanilaisia teenjuontiastioita, meille kerrottiin heidän syöntija juontitavoistaan, näimme vaatteita, kenkiä, erilaisia jumalia, saimme tuntea myös pyhän savun kitkerää tuoksua ym. ym. Esitelmäpäivät päättyivät rov. Myyryläisen lopettajaispuheeseen ja virkistyneinä hajaannuimme koteihimme eri puolille maakuntaa ja muistelemme iloiten näitä muutamia yhdessäolon hetkiä.

YLIAJO Helsingissä. Syysk. 27 p:nä lähti kuuro työmies Väinö Valdemar *Pettersson* klo 10.05 ylittämään Kustaa Vaasantietä Mustikkatien risteyksen kohdalta. Samanaikaisesti saapui paikalle Kustaa Vaasantietä kaupungista maaseudulle päin matkalla ollut moottoripyörä, joka heitti jalankulkijan katuun. Loukkaantunut toimitettiin Suomen Punaisen Ristin sairaalaan, missä hänen todettiin saaneen luunmurtuman molempiin reisiinsä sekä ruhjevamman päähänsä. Hän jäi hoidettavaksi sairaalaan.

PIETARSAAREN Kuurojen Yhdistys järjesti huvilakauden lopettajaiset Hällebon urheilumajassa elok. 29 p:nä. Monia kuuroja mm. Helsingistä, Vaasasta ja Kokkolasta oli saapuvilla vaikka sää ei ollut paras. Ruokaa ja kahvia tarjoiltiin ja muutamia puheita pidettiin.

Pietarsaaren Kuurojenyhdistys aloitti toimintansa syyskuun 13:na ja jatkaa sitä entiseen tapaan toukokuun lopulle.

VALOKUVA, joka otettiin Jämsänkoskella Jyväskylän rovastikunnan diakoniakesäjuhlilla onnistui hyvin. Se maksaa 100 mk postikorttikoossa. Kuvan voi tilata osoitteella: Pastori Arvo Laajarinne, Lahti, Nikkilä, panemalla raha kirjekuoreen.

LÄMPIMÄT kiitokset kaikille jotka muistivat minua täyttäessäni 50 vuotta.

Hilda Paananen.

SYDÄMELLISET kiitoksemme kaikille, jotka kunnioittivat rakkaamme JARL EINAR HÄLLBERGIN muistoa ja ottivat osaa suruumme.

Saima ja Harry.

Reipas, työhöntottunut konelypsytaitoinen

KARJAKKO

saa hyväpalkkaisen paikan lähellä Vammalan kauppalaa 1. 11. 53.

Navetta hyvä, lehmäluku 12, nuortakarjaa ja muutama sika. Paikka on yksinhoitajan paikka, vapaat väliajat — oma huone, 2 vapaapäivää sekä talon ylöspito. Paikkakunnalla toimii kuurojen yhdistys. Arv. vastaukset osoitteella:

Neiti Liisa Salli
Vammala, Vehmaan tila

AMMATTITAITOINEN SUUTARI

saa hyvän työpaikan luonani Hangossa heti tai myöhemmin. Hyvälle miehelle hyvä palkka. Asunto järjestetään. Vastaukset palkkavaatimuksineen lähetettävä mahd. pian osoitteella:

Albert Holmström
Korsmaninkatu 30, Hanko

Teen asiakkaiden aineista uusimpia malleja olevia

TURKKEJA

sekä korjaan vanhoja. Pätevä ja halpa työ.

HELMI LUOTO
Kapteenink. 24 F 71, Helsinki

Rakkaamme

JARL EINAR HÄLLBERG

* 14. 4. 1893
† 23. 7. 1953

Syvästi kaivaten

Saima ja **Harry**
o.s. *Vanhala*

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

58. vuosikerta 1953

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Päätoimittaja URHO KIERIMO, Turku, Kuurojenkoulu. Puh. 11 490.

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Börje Ahlbäck, Eino Karilas, Katri Pitkänen.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen kuukauden 15 päivää.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1953 kotimaassa 400:—, ulkomaille 500:—. Tilauksia vastaanottavat kaikki postitoimistot.

Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tahi talouspääll. Evert Toiviolle, Helsinki, Laivurink. 33 D 88.

KUUROJEN JOULU

ilmestyy taas

*

Ryhtykää oman joululehtenne myyjiksi

Hyvät palkkiot!

*

Ilmoittautukaa heti

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Liisankatu 27 E 10 - Helsinki

Tilatkaa vuodeksi 1954 —

Prenumera för år 1954 på

KUUROJEN LEHTI-
TIDSKRIFT FÖR DÖVA

vuosikerta 59 — 58 årgång

Ilmestyy kerran kuukaudessa, seuraten tapahtumia kuurojen maailmassa koti- ja ulkomailla.

Toimituskunta:

Börje Ahlbäck — Eino Karilas — Urho Kierimo — Katri Pitkänen — Rurik Pitkänen.
Kirjeenvaihtajia eri puolilla maata!

Tilaushinnat:

Koko vuodelta 400 mk — ulkomaille 500 mk. Kuurojenkoulujen, ammatti- ja talouskoulujen oppilaat saavat sen tilaamalla opettajansa kautta jaettavaksi 100 markalla koko vuodeksi.

Tilauksia vastaanottavat kaikki postikonttorit, asiamiehet yhdistyksissä ja lehden konttori, os. Helsinki, Liisankatu 27 E 10. — Postisiirtotili n:o 6825.

Tehkää tilauksenne nyt heti ja tarjotkaa lehteä myös tuttaviennekin tilattavaksi. Omaa lehteänne levittämällä hankitte kannattajia kuurojen asialle kuulevienkin keskuudesta.

Utkommer en gång i månaden. Vad som sker och vad som hänt i de dövas värld, både in- och utrikes, skildras utförligt.

Redaktionskommitté:

Börje Ahlbäck — Eino Karilas — Urho Kierimo — Katri Pitkänen — Rurik Pitkänen.
Korrespondenter i skilda delar av landet.

Prenumerationspris:

För hela året 400 mk — till utlandet 500 mk. Elever i dövskolorna samt yrkes- och hushållskolorna kunna genom lärarna få prenumerera för 100 mk i året.

Prenumeration kan ske genom alla postkontor, föreningarnas ombud och tidskriftens kontor, adr. Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10. Postgirokonto n:o 6825.

Gör Eder prenumeration genast och rekommendera tidskriften för Edra vänner och bekanta. Genom att sprida Er egen tidskrift på detta sätt skaffar Ni anhängare och förespråkare för de dövas sak i de hörandes krets.

RURIK PITKÄNEN
toimitussihteeri
red.sekreterare

URHO KIERIMO
päätoimittaja - huvudredaktör

BÖRJE AHLBÄCK
ruotsinkiel. toimittaja
svenskspr. redaktör

Kauppakirjapaino Oy., Helsinki 1953